

Свеска 2 Корази ка личном пробужењу

Остати у Исусу

Исус Христос:
„Будите у Мени и Ја у вама.“
(Јован 15,4)

Х Е Л М У Т   Х А У Б А Ј Л

Остати у Исусу

Остати у Исусу

Наслов оригинала: **In Jesus bleiben**

Аутор: Хелмут Хаубајл

Превод са немачког језика: Родољуб Ристић

Лектура: Небојша Лакета

За издавача: мр Драган Пејовски

Издаје: Препород, Београд

Штампа: Euro Dream, Нова Пазова

Тираж: 5000

ISBN 978-86-423-0451-9

CIP - Каталогизација у публикацији -
Народна библиотека Србије, Београд

279.13-472

ХАУБАЈЛ, Хелмут

Остати у Исусу / Хелмут Хаубајл ; [превод са немачког језика
Родољуб Ристић]. - Београд : Препород, 2015 (Нова Пазова :
Euro Dream). - 114 str. ; 20 cm

Превод дела: In Jesus bleiben / Helmut Haubeil. - Тираж 5.000. -
Напомене и библиографске референце уз текст.

ISBN 978-86-423-0451-9

COBISS.SR-ID 220824588

(Ако није другачије напоменуто, сви стихови из Светог писма
цитирани су из превода Даничић-Караџићу издању Британског
и иностраног библијског друштва, екавизирано – прим. прев.)

Остати у Исусу

Исус Христос:

„Судите у мени и за у вама.“

(Јован 15,7)

Х Е Л М У Т   Х А У Б А Ј Л

ОСТАТИ У ИСУСУ

Будите у мени и ја ћу у вама. То значи:

- ▶ стално примање Његовог Духа;
- ▶ Живот потпуног и безусловног предања Његовој служби.

Е. Г. Вајт, *Чежња векова*, Препород, Београд, 2011. стр. 587 (676).*

Остати у Њему није дело које је услов који ми треба да испунимо да бисмо се радовали спасењу. Пре свега, то је наш пристанак Њему, да чини све у нама и кроз нас. То је Његово дело, које Он чини за нас, које је резултат Његове силе и Његове спасоносне љубави. Наш удео се огледа само у томе да Му се потпуно предамо, и у потпуном поверењу чекамо да Он делује, онако како је то и обећао.

Денис Смит, *40 дана молитве и припреме за продубљивање твог односа са Богом*.

Ово су теме за надоградњу:

Кораци ка личном пробуђењу. Препоручљиво је ову брошуру прочитати још једном, иако се основни принципи понављају.

* У загради је наведена оригинала страница.

Аутор ове брошуре је комерцијалиста и проповедник у активној пензији и велики мисионар, брат Хелмут Хаубајл (Helmut Haubeil), који пише и издаје многе књиге, брошуре и часопис *Мисионско писмо* (Missionsbrief), који се, како му и само име каже, бави мисионским радом у свету. Уз његово одобрење ову брошуру сам превео на српски језик и ставио је на располагање нашој књижари ради издавања, како би по могућности нашла место у библиотеци сваког дома где се слави Божје име, и тако помога у усавршавању наше вере у Бога и Његову реч. Једини начин да се одржимо у вери у ово тешко време јесте да будемо и останемо у Христу.

САДРЖАЈ

4

УВОД

7

1. ГЛАВА

ИСУСОВ НАЈДРАГОЦЕНИЈИ ДАР

Шта Исус учи о Светом Духу?

25

2. ГЛАВА

ПРЕДАЊЕ ИСУСУ

Шта је предање?

41

3. ГЛАВА

ИСУС У ТЕБИ

Под којим условима Исус живи у мени?

63

4. ГЛАВА

ПОСЛУШНОСТ КРОЗ ИСУСА

Како могу живети у радосној послушности?

95

5. ГЛАВА

АТРАКТИВНА ВЕРА КРОЗ ИСУСА ХРИСТА

Шта је темељ привлачне вере?

ИСУСОВ НАЈДРАГОЦЕНИЈИ ДАР

Шта Исус учи о Светом Духу?

Познајеш ли Исусову назитпресвизу вест? Кога је уписа Свети Духа? Зашто нам је за протмену карактера потребна сила спознавања?

Повратак „првој љубави“

Једна сестра ми је писала: „Моја пријатељица и ја смо већ трећи пут проучавале књигу *40 дана* [...] упоредо са брошуром *Кораци ка личном пробуђењу*. Пре него што смо откриле ове материјале, наш верски и молитвени живот није више био оно што је био на почетку. Чезнуле смо за тим да ту прву љубав пронађемо поново. Нашле смо је и захваљујемо Богу од свег срца за то. Дивно је како наш Бог који је пун љубави услишава молитве и даје нам спознају како Његов Дух делује, како на нас саме тако и на људе за које се молимо.“ М. С.

Исус наступа. Једна друга особа ми је писала у вези са овим књигама: „У животу сам добила велике и дуго очекиване благослове. Колико је оних верних који се осећају исто тако као и ја и још једна сестра из моје цркве, да нам је увек нешто недостајало у нашем верском животу? А сада смо искусиле како Исус улази у наш живот и почиње да нас мења. Он то чини још увек и корак по корак нас привлачи све ближе к себи.“ С.К.

ЈЕДИНСТВЕН ИСУСОВ ПОЗИВ: МОЛИТЕ СЕ ЗА СВЕТОГ ДУХА

Постоји једно посебно место у Библији, на коме нас наш Господ Исус тако наглашено позива да се молимо за Светог Духа. Не познајем ниједно друго место у Библији на коме нам Исус нешто толико наглашено и толико брижно ставља на срце. То место се налази у Његовој поуци о молитви у Лукином Јеванђељу у 11. глави, где Он десет пута наглашава да је потребно да се молимо за Светог Духа. И то у стиховима од 9 до 13*: *Зато вам кажем: Молите, и даће вам се! Тражите, и наћи ћете! Куцајте, и отвориће вам се! Јер свако ко моли, добија. Свако ко тражи, налази. И свакоме ко куца, отвориће се. Који би отац међу вама свом сину, [у неким преводима као и у нашем, Вуковом преводу, овде се налазе и следеће речи: ако син замоли /тј. заштите, код Вука/ за хлеб, да му да камен) ако га замоли за рибу, дао змију уместо рибе? [То је незамсливо] Или ако га замоли за јаје, хоће ли му дати шкорпију? [То је незамсливо] Дакле, ако ви, иако сте зли, знате да дајете својој деци добре дарове, колико ће више Отац који је на небу, дати Светог Духа онима који га моле за то?"* (*Нови савремени превод – Метафизика 2010; НСП даље у тексту).

Исус у овом кратком одсеку шест пута користи глагол који у основи има значење *молити* (*молите, моли*, три пута *замоли* и на крају *моле*) за нешто, а онда деловање тог глагола појачава глаголом *тражити*, који представља активну радњу. И још два пута глаголом *куцати*, који такође представља активну радњу.

Зар нам Он тиме не показује сасвим јасно да и ми сами морамо нешто да предузмемо за испуњење Светим Духом? Последњи глагол, који има значење *молити некога за нешто* у грчком језику има трајни облик. То значи да се не ради о томе да се једанпут моли, него да се моли трајно, непрестано. Исус овде молитву не представља само усрдном, него очекује да та молитва буде и стална. Сасвим је сигурно да Он овим наглашеним позивом жели да у нама пробуди чежњу за Светим Духом.

Овај наглашени позив нам показује да је Исус убеђен да нама недостаје нешто веома важно ако се упорно и стално

не молимо за испуњење Светим Духом. Он нам јасно скреће пажњу да нам је Свети Дух потребан по сваку цену. Он тиме жели да ми стално примамо благослове Светог Духа.

Овај део његове молитвене поуке је његов јединствен поступак. Свети Дух је највећи Божји дар, дар који са собом доноси све друге дарове. Овај дар је Исусов крунски дар Његовим ученицима и јасан доказ Његове љубави. Мислим да добро можемо да схватимо да један овако високовредан дар нико неће штедети. Он ће бити дат само онима који покажу да имају велику чежњу за њим и који га високо цене. Ја сам се навикао да се свакодневно молим за жељу да се молим за Светог Духа и то у вези са обећањем у Јовану 7,37. „[...]ко је жедан нека дође к мени и пије.”¹

Свети Дух је извор сваког испуњеног живота

Зашто је Исус према својим сопственим речима дошао на ову земљу? Он је рекао: „[...]ја сам дошао да имају живот и да га имају у изобиљу.” (Јован 10,10 б; Чарнић) Исус жели да ми већ сада овај нови живот искусимо и да га наставимо након Његовог поновног доласка у сасвим другој димензији као вечан у Божјем царству.

И Он нам каже да је извор тог испуњеног живота у ствари Свети Дух: „[...]ко је жедан нека дође к мени и пије. Ко ме верује као што писмо рече, из његова тела потећи ће реке живе воде. А ово рече за Духа (Светога)[...]” (Јован 7,37-39)

„Реке живе воде” – зар то није добро поређење за живот у пунини?

Да ли нам је Исус у свом земаљском животу дао одговарајући пример?

Ми знамо да је Исус зачет у утроби своје мајке Марије, преко Светог Духа (Матеј 1,18). Такође знамо да се он након свог крштења молио – „И сиђе на њ Дух Свети у телесном облику

---

¹ Веома је драгоцено молити се у вези са обећањима. Ко жели нешто више да сазна о томе, нека прочита 4. главу, из књиге *Кораци ка личном пробудењу*.

као голуб[...]" (Лука 3,22) Да ли је за њега под тим условима било такође неопходно да сваки дан прима Светог Духа?

Да цитирам Е. Г. Вајт: „Сваког јутра је Исус имао везу са својим небеским Оцем. Од кога је свакодневно примао освежење Светим Духом.”² Исус нам је тиме заиста био прави пример. Зато морамо да се запитамо: ако је Исусу Свети Дух био свакодневно потребан, зар мени и теби није неопходнији?

Апостол Павле је Исусову жељу схватио заиста исправно јер он у својој посланици цркви у Ефесу потврђује у 1. глави у 13. стиху да су они када су постали верни, запечаћени Светим Духом. А у Ефесцима 3,16-17 опомиње их да буду јаки (утврђени) у Духу, а у Ефесцима 5,18 захтева као опуномоћени Апостол од верних у Ефесу а тиме и од нас: „[...]него се још испуњавајте Духом.” Или „испуњавајте се Духом стално, увек изнова”.³ Тако видимо да је свакодневно испуњавање Светим Духом неопходно искуство, које је нужно за духовни живот и раст сваког хришћанина.

ИСУСОВЕ ОПРОШТАЈНЕ РЕЧИ И СВЕТИ ДУХ

Исус је желео у својим опроштајним речима да својим ученицима пренесе радост и наду поруком да ће уместо њега доћи Свети Дух. Он им те задатке представља у Јовану 16,7-14, како следе: *„Него вам ја истину говорим: боље је за вас да ја идем; јер ако ја не идем, утешитељ неће доћи к вама; ако ли идем, послаћу га к вама. И кад он дође покараће свет за грех, и за правду, и за суд; за грех дакле што не верују мене; А за правду што идем к оцу својему; и више ме нећете видети; а за суд што је кнез овога света осуђен. Још вам много имам казати; али сада не можете носити. А кад дође он, Дух истине, упутиће вас на сваку истину; јер неће од себе говорити, него ће говорити што чује, и јавиће вам шта ће бити у напредак. Он ће ме прославити, јер ће од мојега узети, и јавиће вам.”*

2 Signs oft the Times, November 21, 1895. Abs. 3.

3 Издавач: Werner E. Lange, Unser größtes Bedürfnis (Lüneburg, 2011),42

Ново корисно решење

Исус је рекао својим ученицима нешто зачуђујуће: „Боље је за вас да ја идем.” То значи да нам такво ново решење, Он преко Светог Духа у нама, нуди предност у односу на његово лично присуство. На тај начин Он није ограничен телом, него увек може бити присутан код сваког човека без обзира где се он тренутно налази.

Из неверства и маловерности ка вери у Исуса

Свети Дух има улогу да отвори очи свету. Није ли свет у извесном степену продро и у цркву Божју? Свети Дух отвара очи свету, али је Он такође једини који и Лаодикеји може да отвори очи.

Он у људима света буди чежњу за Богом, а у млаким хришћанима чежњу за блиску везу са Исусом. Јер нам он указује на онај грех, који је узрок свих осталих грехова, „за грех *дакле што не верују мене*”. Верујеш ли ти у Исуса? Срж веровања је поверење. Знак да ми заиста верујемо Исусу и имамо поверење у Њега јесте да му се потпуно поверимо. Овде се ради о нашем потпуном предању и спремности да га следимо у свему.

Спасен и праведан кроз веру

Он нам такође отвара очи за Христову праведност. Када се Исус вазнео на небо, његова жртва је прихваћена од Оца. Тиме је немогуће постало могуће, да Бог покаже и љубав и праведност. Свети Дух жели да нам отвори очи за најдрагоценију размену: Исус преузима целокупну кривицу од свих оних који су Му се потпуно поверили и поклања им своју праведност, а то је главна наука Светог писма – оправдање вером.

Свети Дух нам показује Божју алтернативу

Свети Дух нам такође отвара очи да је кнез овога света већ осуђен. Сотона је избачен с неба, а коначан крај му управо предстоји. Зато ако смо у Христу, он нам не може ништа, иако на овој земљи увек изнова упадамо у искушења и бивамо

слаби. У 1. Јовановој 5,18 пише: „Ми знамо да ниједан који је рођен од Бога не греша, него ко је рођен од Бога, тога он чува и зли га се не дотиче.“ (Die Bibel, Deutsche Bibelgesellschaft, 1999). Дошло је до промене господара у нашем животу и Исус жели да нас заштити од греха и од сотониних напада. (За ближе објашњење, види фусноту ⁴.)

Са друге стране, Свети Дух жели да отвори очи свим људима да долази суд. Нико не може да избегне тај суд, осим ако је прихватио дар спасења. Свакако да није Божанска намера да указивањем на суд плаши људе и тиме их доводи до вере. Ипак ће сазнање о долазећем суду многим људима дати импулс који ће их покренути на промену. Не би било фер да не покажемо људима алтернативу ономе што предстоји. То су за нас сигурне подршке при одлучивању.

Поклања разумевање истине

Свети Дух ће нас водити кроз целу истину јер нас он жели ослободити од свих погрешних схватања, заблуда и обмана. Он нас преко нас самих води до истине да бисмо уз Божју помоћ, где је год то неопходно, могли да извршимо потребну промену курса.

„Утешитељ је назван, Дух истине; његов посао је да одреди и одржи истину. Он се најпре настањује у срцу као Дух истине и тако постаје Утешитељ. Утеха и мир налазе се у истини.“⁵

Отвара разум за схватање будућности

Свети Дух има задатак да нас упозна са оним што ће се догодити у будућности. А и сам Исус је, нпр., у Матеју 24 сасвим јасно говорио о будућности. Али Свети Дух има задатак да нам да још већу светлост о будућности. Ако му дамо простор, он нам онда може отворити и пророчанства. Зар није задивљујуће да свих седам посланица из Откривења 2. и 3.

---

4 Ова важна тема је добро обрађена у књизи *40 дана [...]*, Денис Смит (Dennis Smith) бр. 2, продубљивање твог односа са Богом, 4. део.

5 Е. Г. В., *Чезња векова*, Препород, Београд, 2011, стр. 582 (671).

главе завршавају истим Исусовим позивом: „Ко има ухо нека чује шта говори Дух црквама.“ (Откривење 2,7 и др.) Такође и нама, цркви последњег времена, Исус упућује овај позив да будемо послушни Духу Светом. Да ли ми то заиста и чинимо?

Чини Исуса величанственим за нас

Свети Дух ће прославити Исуса. Ако смо испуњени Светим Духом, Исус ће за нас бивати постепено све драгоценији и све величанственији. Тако ће у нама настајати ново и све веће поштовање према Исусу.

Сила кроз Светог Духа

Ово указивање на службу Светог Духа Исус је изрекао у свом опроштајном говору. А при самом растанку је додао још и ово: „Него ћете примити силу кад сиђе Дух Свети на вас; и бићете ми сведоци и у Јерусалиму и по свој Јудеји и Самарији и тја до краја земље.“ (Дела 1,8) Још један даљи задатак Светог Духа огледа се у томе да нам поклони силу да уопште и можемо да водимо живот сведока.

„Исус нам је дао свог Духа као Божанску силу да бисмо победили све наслеђене и стечене зле особине и да црква прими печат његовог карактера.“⁶

Сила нам је неопходна и за здравствено образовање. Дон Макинтош (Macintosh) вођа програма за нови почетак (Newstart-Programms) у Вајмару (Weimar) у САД-у, написао је: „Оно што је нама потребно, информација је о здрављу повезана са силом да то спроведемо у праксу. Ради се о сили која може да нас мења.“⁷ Овде се ради о сили јеванђеља, или још директније – о сили Светог Духа. Ми тај пут можемо показати другима само ако и сами идемо њиме. Могли бисмо да напоменемо и многе друге драгоцене благослове Светог Духа јер нас у сваком случају очекује богат Божји благослов.

6 Е. Г. В., *Чезња века*, Препород, Београд, 2011, стр. 583 (671).

7 David Fiedler, D`Sozo (Remnant Publikations) Forword.

Елементе пробуђења спровести у дело

Већ дуже време се молимо за пробуђење, али се не ради само о томе да се молимо за пробуђење, него, како је написао Марк Финли (Finley), и о томе „да елементе пробуђења спроведемо у дело“⁸

Пробуђење цркве зависи од пробуђења сваког њеног појединца. Могу ли да те крајње озбиљно позовем да предузмеш кораке ка личном пробуђењу? То води ка снажном и испуњеном животу.

Зашто је неопходна права промена срца?

Исус је рекао „лудим девојкама“: *Не познајем вас*. Због тога их није пустио да уђу на свадбу, тј. у царство Божје а разлог је био недостатак уља. А то је, у ствари, недостатак у духовном животу. Ознака „пет лудих“ у ствари описује карактере оних људи који нису силом Светог Духа доживели праву промену срца. Сви ми имамо грешну природу и због тога смо сви себични, али је чињеница да и патимо због те себичности. Пошто себичњаци неће ући у царство Божје, неопходна је промена карактера. Свето писмо нам показује да свако може да дође к Исусу онакав какав јесте, али такође сазнајемо да нико неће и остати такав какав јесте.

Обрати пажњу на то, да „пет лудих девојака“ нису познавале Бога због тога што свој живот нису повериле деловању Светог Духа.

„Наше спасење не зависи од тога колико знамо, него од тога кога познајемо. [...] (Јован 17,3.9) Шта знамо је важно, али без нашег личног односа према Исусу, бићемо заведени и на крају изгубљени [...] Само знање о Богу на нивоу разума није исто што и дубоко унутрашње поверење које излази из срца.“⁹ То је сигурно за Исуса био важан основни разлог да нам упути позив трајног карактера, да се стално молимо за

---

8 Mark Finley, *Belebe uns neu*, 25.

9 D. Smith, *40-Tage-Vertiefung deiner Gottesbeziehung*, (Wien, 2013), 112.; * cat – мера 7,33 литра

Светог Духа. Да ли се и ти свакодневно у вери молиш за испуњење Светим Духом?

У следећем делу нам Исус показује важна гледишта у нашем животу, која преко нашег карактера може да промени сила Светог Духа.

ИСУС О СВЕТОМ ДУХУ У ПАРАБОЛИ О КВАСЦУ

У овој параболу нам Исус говори о сили Светог Духа, сили која мења. Када се чита ова параболу, најпре се уопште и не помишља да би се ту могло радити о Светом Духу. Ову параболу читамо у Луки 13,20-21 (Чарнић): „И опет рече: чиме ћу упоредити царство Божје? Оно је слично квасцу који је жена узела и помешала у три сата*(мера 7,33 литра) брашна, док све није ускисло.“

Квасац се користи при припремању и печењу различитих врста хлеба. Ако се квасац дода у брашно, он изазива процес врења, а врење изазива да тесто нарасте. Тиме је хлеб много укуснији.

Исус нам овом сликом жели објаснити одређене принципе Божјег царства. Суштина ове параболу се огледа у величанственом процесу који је у почетку мали, али затим води ка једном задивљујућем крају, јер напослетку пише: „док све није ускисло“. Исус жели да у нас уместо себичности угради свој живот несебичне љубави.

Мислим да Исус овде, с једне стране, жели да покаже утицај јеванђеља на свет, који је започео као мало дело, али ће на крају продрети у све крајеве земље. С друге стране, показује нам како Божанска сила Светог Духа делује у нашем животу и како врши промене у њему. Јер нам у Луки 17,20-21. каже: „[...] царство Божје неће доћи да се види; нити ће се казати: ево га овде или онде; јер гле, царство је Божје унутра у вама.“

Царство је Божје тада било међу њима у лику Исуса Христа. Царство Божје започиње у нама, прихватањем Исуса Христа за нашег Господа и Спаситеља. Ако останемо у њему и он у нама, тада за нас његовим доласком започиње видљиво Божје царство. У овом тренутку ћемо ипак разматрати раз-

вој Божјег царства у нама кроз Исусов боравак у нама. А Исус може да станује у нама само кроз Светог Духа. Сада тек долазе важна сазнања из параболе о квасцу:

Сила која мења делује тихо

„У Спаситељевој параболу квасац међутим представља небеско царство. Он ту представља слику силе која мења и поново оживљава.“¹⁰ „[...] само Свети Дух може да изазове једну такву промену.“¹¹ То је унутрашња сила која може све да прожме и потпуно промени. На тај начин Бог, кроз Светог Духа, жели да позитивно промени наш карактер.

Свето писмо нам показује да је прво примање Светог Духа понекад било пропраћено видљивим или чујним манифестацијама. Али промена нашег карактера под условом да смо испуњени Светим Духом догађа се потпуно тихо, све док једном не схватимо да се код нас нешто променило у позитивном смислу.

Е. Г. Вајт: „Квасац који је невидљиво прикривен у брашну прожима и ускисне све. Исто тако неприметно, тихо и непрекидно, Свети Дух жели да делује у нашем животу. Под његовим утицајем природне склоности се ублажавају и побеђују. Осим тога, усађују се нове мисли, нова осећања и нове побуде, а наше духовне силе се усмеравају на нове путеве. Савест се буди, дарују нам се нове силе карактера које нас оспособљавају да служимо Богу на прави начин и потпуно верно.“¹²

Зашто нас Бог мења тако тихо, тако неприметно, све док не приметимо резултат? Да ли је за промену неопходно време тишине, као и за поновно оживљавање природе након зиме? Снажна дрвета, као нпр. храст, расту по правилу полако. Проверава ли Бог на тај начин такође и то да ли ми заиста гајимо чежњу за Светим Духом? Испитује ли Бог тако нашу веру?

---

10 E. G. W., *Christi Gleichnisse*, (Hamburg, 1966), 67 (Engl. COL).

11 E. G. W., *Christi Gleichnisse*, (Hamburg, 1966), 68 (Engl. COL).

12 E. G. W., *Christi Gleichnisse*, (Hamburg, 1966), 69 (Engl. COL).

Сила која мења наш карактер долази споља. Она се не налази у нама самима.

Прво морамо да схватимо: „Човек се не може сам од себе променити упркос великом напору воље јер његова сила једноставно није довољна за то. Пре него што се брашно промени у својој унутрашњости, мора му се додати квасац, дакле, нешто што долази сасвим споља.”¹³ Ово је сасвим одлучујућа тачка јер нам ту Исус указује да нам је за промену карактера неопходна сила која долази споља. Зар да у тако одлучујућој ствари не помислимо на Исусове речи: „Јер без мене не можете чинити ништа.” (Јован 15,5)

Ово Исусово важно упозорење налази се у директној супротности са највећим делом онога што се данас учи. Дали у хуманизму, езотерији, људској филозофији, или у неким подручјима педагогије, увек изнова се наглашава да се сила за наш развој налази у нама самима. Само је потребно да је на овај или онај начин пробудимо. Често се говори о самоиспуњењу. Апостол Павле пише о себи а то важи и за све нас: „Јер знам да добро не живи у мени [...]” (Римљанима 7,18) Какав резултат самоиспуњења би могао бити под оваквим околностима? То можемо да прочитамо у 2. Тимотију 3,1: „[...] да ће у последње дане настати времена тешка.” (У другим преводима: *лоша, зла времена* – прим. преводаца.) Себичност влада, али за нас се не ради о самоиспуњењу него о испуњењу Христом. Ради се о томе да Христос кроз Светог Духа живи у нама и да нас позитивно мења. Ми не поседујемо у себи неопходну силу за промену карактера, она мора да дође споља. Из тог разлога нам је Исус тако јасно скренуо пажњу у Луки 11,9-13 да се молимо за Светог Духа; у ствари, да се непрекидно молимо за њега. Исус је у свом земаљском животу свакодневно примао Светога Духа. Зато је то за нас још неопходније.

Када размишљам о томе шта нам Бог свакодневно дарује кроз Светог Духа, онда помислим да тај наш предивни Бог

---

13 E. G. W. *Christi Gleichnisse*, (Hamburg 1966), 68 (Engl. COL)

сваког јутра жели да нас загрли, онако као што брачни пар чини сваког јутра.

Е. Г. Вајт пише следеће у вези са овим двема параболома: „Целокупно васпитање и образовање које свет може да пружи не може једно пропало дете греха променити у дете неба. Преображујућа сила мора доћи од Бога; само Свети Дух може да изазове такву промену.¹⁴ Свако ко жели да буде спасен, свеједно да ли је на високом или ниском положају, да ли је богат или сиромашан, мора се покорити деловању ове силе.”¹⁵

Сер Винстон Черчил (Winston Churchill), премијер Велике Британије за време другог светског рата, наводно је једном рекао: „Овладали смо свим стварима осим једног изузетка; а то је човек.” Он је у томе потпуно у праву. Човек се не може темељито променити само људским утицајем. За то је неопходна сила која долази изван овог света. Та сила је сила Божја, која само кроз Светог Духа може да буде делотворна у нама.

Да, дакле, утврдимо: преображујућа сила која мења наш карактер мора да буде прихваћена споља. Осим тога, Божја реч нам ту каже да се унутрашњи човек обнавља из дана у дан (2. Коринћанима 4,16), то је тако одлучујуће да је потребно свакодневно, најбоље одмах ујутру, молити се за Светог Духа.

Свети Дух започиње своје деловање у нашем срцу и онда делује према споља.

Следећа изузетно важна поука, коју је Исус изрекао о Светом Духу у параболи о квасцу јесте следећа, цитирам из књиге Христове приче: „Када је квасац умешан у тесто, он делује изнутра према споља. Исто тако милост Божја мења наш животни пут, обнављајући наше срце. Само спољашња промена није довољна да би се неко могао оправдати пред Богом. Многи покушавају да се промене тиме што напуштају понеку лошу навику надајући се да ће тако постати хришћани, то је погрешан почетак, ми морамо започети променом срца.

---

14 *Christi Gleichnisse*, (Hamburg 1966), 68 (Engl. COL).

15 *Christi Gleichnisse*, (Hamburg 1966), 68 (Engl. COL).

Само прихватити науку или срцем прихватити истину две су сасвим различите ствари. Само чисто познавање науке није довољно, ми га можемо поседовати а да се смер наших мисли не мења. Срце се мора обратити и посветити. Ко покушава да држи заповести из осећања одговорности јер се то од њега захтева или очекује, неће никад окусити радост коју доноси послушност. Он у ствари и није послушан. Докле год Божје захтеве сматрамо теретом јер су они супротни нашим људским склоностима, дотле ми уопште не водимо хришћански живот. Права послушност долази изнутра.¹⁶

Ралф Лутер (Ralph Luther) пише о томе: „Исус одлучним речима одбацује да призна за верност чисто унутрашње религиозно држање које из корена не мења и практичан живот.”¹⁷

У књизи *Исусов живот* читамо: „Свети Дух је дах духовног живота у души. Давање Духа је давање Христовог живота. Он испуњава примаоца Христовим особинама. Само они који су тако поучени од Бога, у којима делује Свети Дух и у чијем животу се испољава Христов живот, треба да стоје као представници људи и служе за добробит цркве.”¹⁸

Из ове драгоцене Христове поуке о Светом Духу можемо да закључимо следеће:

- ▶ Сила која мења, делује кроз Светог Духа сасвим неприметно, често приметимо тек резултат тог деловања.
- ▶ Сила која мења живот, мора да дође у наш живот споља.
- ▶ Сила која мења, почиње своје деловање у нашем срцу, а одатле делује према споља.

---

16 E. G. W., *Christi Gleichnisse*, (Hamburg 1966), 68/69 (Engl. COL).

17 Ralf Luther, S.71. f, цитирано у O. S. von Bibra, *Der Name Jesus* (Wuppertal, 1964), 98.

18 E. G. W., *Чезња векова*, Препород, Београд, 2011, стр. 695 (805); последњи део текста на енглеском гласи: „[...] and in whose life the Christ-life is manifested are to stand as representative men, to minister in behalf of the church.” Исто значење има и у немачком преводу.

ИСУСОВА ПОСЛЕДЊА ПОРУКА: СЛУШАЈТЕ СВЕТОГ ДУХА

Да ли знамо која је Исусова последња порука, коју је изрекао својој цркви последњег времена из своје небеске славе? „Ко има уши нека чује шта говори Дух црквама.“ (Откривење 3,22) Исус позива свакога од нас да будемо послушни Светом Духу и ми то желимо да чинимо.

Променити мене!?

Да ли Исус може и мене тако да промени? Узмимо за пример једну дивну уметничку слику. Њена вредност не потиче пре свега од састава употребљеног материјала. Само мало боја, које су можда чак и слабијег квалитета, могу се у рукама доброг мајстора формирати у скупоцену слику. Ми поседујемо грешну природу. Али је важно да се и тај „материјал“ обрађује руком великог уметника. Исус има и жељу и могућност да то учини. Он може од тебе и од мене да начини нешто себи на славу. Предај се вољно у његове руке свакодневном потпуном приврженошћу и моли се у вери за Светог Духа. Бићеш задивљен шта он све може да учини за тебе и кроз тебе.

Свети Дух у мом животу

Лично искуство једне учитељице уз учешће једног њеног ученика. „Када је пре око годину дана у мојој цркви дељена брошура *Кораци ка личном пробуђењу* аутора Х. Хаубајла, ја сам је прочитала у веома кратком времену. Још за време читања сам имала више искуства са Богом него икада раније и то ме је задивило и одушевило.

У додатку брошуре сам наишла на следеће упутство: ‘Педагошким испитивањима је доказано да је неопходно једну овако одлучујућу тему за наш живот прочитати или чути од шест до десет пута да би се могла потпуно разумети.’

Следеће охрабрујуће речи ме нису више остављале на миру: ‘Пробај барем једном и резултат ће те осведочити.’ Зажелела сам да то доживим и већ код трећег читања ме је тако дирнуло да сам осетила велику љубав према нашем Спаситељу, за чим сам чезнула целог свог живота. Прочитала сам

је шест пута заредом у року од два месеца и постигнути резултат је показао да се исплатило. Било је као да сам могла осетити како то мора бити, када нам се Исус приближава, а ми можемо да гледамо у Његове чисте, милостиве и брижне очи. Од тада нисам хтела да ми икада више та радост у нашем Спаситељу недостаје. Одмах након буђења јутром чезнем за јутарњим богослужењем да могу поново да доживим заједницу са Богом. Преко дана сам се молила тихом молитвом, да Свети Дух води моје мисли при разговорима, да ми помаже да живим примерним хришћанским животом, да ме учи како да истину изнесем другим људима.

Ако је неко Божје дете било жедно и гладно пажње и понашало се у складу са тим, Бог му је поклањао снагу и мудрост како да поступа.

Од тада су радни дани били испуњени Божјим присуством, који ми буквално помаже у свакодневним обавезама. Од тада се молим сваког јутра, а такође и касније за испуњење Светим Духом. То је као да сте се приближили небу и окусили како је лепо бити тамо. Док сам читала брошуру дошла ми је мисао да би то искуство могла да поделим са својим ученицима у школи. Предајем ученицима узраста од 10 до 15 година у нашој адвентистичкој приватној школи *Илија* у Лустенау, Форалберг (Voralberg). Затим сам се молила Богу да ми пружи прилику да ту идеју и остварим. Убрзо затим је дошло једно од мојих најлепших искустава како Свети Дух делује на срца младих.

Тринаестогодишњи силеција и Свети Дух

Доживљај је започео годину дана пре него што сам упознала литературу о Светом Духу. У нашу школу је дошао један нови ученик и за само неколико дана се наша оаза мира претворила у простор грубог насилништва. Дечак који је тада имао 13 година, био је највећи од све деце у школи, а у складу са тим и најснажнији. Изгледало ми је да је много тога што је у току школске године урађено и донело лепе плодове, нестало као дланом о длан. Да му дозволимо да нам он сам исприча: „Када сам дошао у моју садашњу школу нисам могао

да знам шта ме све у њој очекује. Већ другог школског дана сам дозволио да будем испровоциран, и *изведен из такта* и започео сам тучу са једним учеником. Ударио сам га иако је био прилично слабији од мене, грдио сам га и желео да ми никада више не изађе на очи.

Касније сам увидео своју грешку и извинио се, као што сам то увек до сада и чинио. Осим тога имао сам и један разговор са директорицом. Следећих месеци је у мени започео да се одвија један процес. Пошто сам син проповедника, било је прилично чудно да је овај процес тек сада стварно започео. Започео сам да проводим више времена са Исусом.”

Мислила сам да је том дечаку потребна посебна наклоност. Он је схватио своју грешку, показао се и покушао изнова, али сопственим снагама није могао да постигне трајан успех. На почетку, једва да је прошао неки дан а да он није био увучен у неку тучу. Међутим, временом се стање побољшавало. По његовом мишљењу, молитве су га након шест месеци довеле ближе Богу. У међувремену је већ и он сам почео да се моли Богу за силу и напади љутине и силеџијске реакције постале су све ређе. Након једанаест месеци које је провео код нас, могла су се приметити и већа побољшања. Али свој бес, испале вређања и своје песнице још увек није имао под трајном контролом.

То је било сасвим природно, он је покушавао да победи сопственом силом и разумом. То му је некада успевало боље, али некада није уопште. Наше молитве су покренуле нешто, али став није био још увек одговарајући и обнављајућа сила Духа нам је недостајала. Чему користи то што неко сагледа своју грешку, покуша да укроти свој бес, а следећег тренутка ипак поново зада ударац? Када сам схватила да сам исцрпла сву своју мудрост, дошла ми је до руке горе поменута брошура. Дошла је баш у право време, тако да сам схватила шта је то заправо то што нам баш недостаје, сила Светог Духа. Ми га чак ниједном нисмо ни молили да нам помогне.

Пошто сам и ја сама била дирнута поруком из брошуре *Кораци ка личном пробуђењу*, одлучила сам да питам тог дечака да ли се он икада молио за Светог Духа. Не, није. Тада сам по-

кушала да га заинтересујем за брошуру, али му је нисам дала, било је важно да је он сам пожели, што је он ускоро и учинио.

Ово су његове речи: „Новембра месеца 2012. године, дала ми је моја учитељица књижицу Кораца ка личном пробуђењу. Одмах сам вредно почео да је читам. Тада ми деловање Светог Духа заиста није било познато.”

За само један дан је просто прогутао скоро целе прве две главе, а када је завршио са читањем питао ме је колико пута сам је ја већ прочитала. И он је започео да је чита одмах још једном с намером да је тачно онолико пута прочита колико и пише у самој брошури, тј. 6-10 пута.

Од тада се много тога променило... И од децембра 2012. год. више се није догодила ниједна туча или кавга – то нисам могла да схватим. Дечаци које је он скоро свакодневно тукао, постали су његови пријатељи тако да су надаље били стално сложни другови.

Он је постао сасвим другачији, љубазан и чак предусретљив. У његов немиран дух се уселила нека врста мира. Да ту Бог делује, могу да потврде и други ученици. Он је дозволио Богу да ради на њему и родови су се свакодневно могли осетити. На славу Богу могу да напоменем да се дечак крстио у јуну месецу 2013. год. Зар то није био Свети Дух на делу? Веровала сам да ја могу да изађем на крај са једним дететом и да га могу уразумити. Стрпљење, наклоност и стални разговори ће то већ моћи да обаве, али то није могло да доведе до трајног резултата. Ту је морао Бог да се умеша и делује, да ме научи да је његов Дух тај који једини може немогуће учинити могућим. Ако тај дечак једног дана буде на небу, онда знам да је уствари Бог тај који га је извео на прави пут.

Када сам схватила да сам исцрпела сву своју мудрост и коначно схватила да ја не могу да га усмеравам, тада се Бог радикално умешао и започео да ради на њему. Охрабрује ме то када видим да за Бога не постоје безнадежни случајеви.

С. П.

ПРЕДАЊЕ ИСУСУ

Шта је предање? Да ли тите остајет без своје воље или добијат на чврстини? Шта може да отета наше предање? Који је слатослов повезан са тојим предањет? Да ли је довољно ако се предање догоди једнот у животу?

Свети Дух је Исусов крунски дар његовим ученицима. Бог није могао нешто више да нам да. Свети Дух је дар који доноси са собом и све друге дарове.

Али је примање дарова повезано са условима. Многи говоре о Христу и Светом Духу, али ипак не примају благослове? Зашто? Они се, у ствари, не предају Богу да би их Он могао водити и управљати. Многи се нису покорили Богу, често из незнања, него сами одређују начин свог живота. То би могао да буде разлог недостатка Светог Духа. Због тога је и настала ова тема: предање Исусу.

Лично сведочанство

Био сам комерцијалиста у старости од 36 година када је изненада умро један мој пријатељ. Тада ми се преко савести појавила мисао: шта ако те Бог позове у проповедничку службу? То нисам уопште желео. Целу једну седмицу сам имао тешку борбу са тим. Преговарао сам са Богом ујутро, у подне и увече и сваки пут му понављао своје разлоге из којих не желим да будем проповедник и шта би ја све уместо тога могао да радим.

Након једне седмице сам морао да признам сам себи да Бог изгледа уопште није чуо моје приговоре. Када сам клекнуо поред свог кревета и нисам више знао шта још да кажем, сасвим тихо ми се појавила мисао: Бог те воли! Помислио сам: да, то верујем.

Код Јована Магера (Johannes Mager) прочитао сам: „Предање је поклонити самога себе ономе који се воли.”¹⁹

Поверење у Божју љубав ме је након неколико минута довело дотле да сам се потпуно предао Богу. Након тога сам осетио велики мир. Господ ме је након годину и по дана заиста позвао у проповедничку службу. Због тога сам му још и дан-данас захвалан. Била је то чиста љубав и мудрост Божја, која ме је водила једним другим путем од онога којим сам ја сâм хтео да идем. Данас накнадно препознајем сасвим јасно да је то моје предање Богу било велики благослов у мом животу. Јер ме је Бог тако водио најбољим могућим животним путем.

Предање - чему?

У књижици *Пут Христу* на веома умесан начин се објашњава предање: „Бог жели да нас исцели, да нас ослободи. Али пошто то захтева потпуну промену, обнављање целе наше природе, ми се морамо у потпуности предати њему. Он поставља пред нас висину благослова до које жели да нас уздигне својом милошћу. Он нас позива да му се предамо како би могао да изврши своју вољу у нама. Нама је препуштено да одлучимо хоћемо ли бити ослобођени из ропства греху, да уживамо у узвишеној слободи синова Божјих.”²⁰

Наше предање Богу се изражава као неизмеран благослов. Бог нас позива на потпуно предање јер нас жели исцелити и ослободити. Од чега то, у ствари?

---

19 Johann Mager, *Unser größtes Bedürfnis*, Werner E. Lange, (Lüneburg, 2011) 38.

20 Е. Г. В., *Пут Христу*, Препород, Београд 1997, стр. 36, 37.

Ако Исус може да води наш живот, тада нас он може ослободити од тираније нашег ја (зависти, љутње, непопустљивости, грамзивости, зависности, беса, поноса, уображености, обесхрабрења, комплекса ниже вредности, итд.). Морамо да имамо у виду да је сваки човек сам себи највећи проблем. Ти си сâм себи највећи проблем. Само је Бог у могућности да нас води у праву слободу. Али један грнчар може да обрађује само ону глину коју има у рукама. Зато је важно предање.

Бог тиме жели да нас ослободи силе греха и да нам покло-ни Божанско вођство и заштиту.

Шта каже Библија о предању?

Римљанима 6,13: „И не дајте своје удове греху за оружје неправедности, него предајте Богу себе, [...] а своје удове Богу за оружје праведности.“ (Чарнић) Према овом тексту, предање значи предати себе Богу потпуно, ставити му се на располагање.

Ана Смит (Hanna W Smith), једна хришћанска списатељица, пише о овом тексту: „Нешто дати значи исто што и испоручити, значи дато је неком другом у власништво и на управљање. Наше предање Богу значи то исто. Након тога Бог има управљачку власт и право поседовања над нама. То за нас представља одрицање од самога себе, тј. самопредање.“²¹

Римљанима 12,1 : „Молим вас дакле, браћо, милости Божје ради, да дате тела своја у жртву живу, свету, угодну Богу; то да буде ваше духовно богомољство.“ Последњи део овог стиха у Модерном српском преводу, Метафизика, гласи: „да служите Богу користећи свој разум“.

Који разлог за наше предање Богу наводи овај текст? „[...] милости Божје ради.“ (Други преводи: „јер Бог има толико милости к нама“) То нам показује сасвим јасно: да треба да се предамо Богу љубави.

Предање значи потпуно се поверити Богу, ставити Му се на располагање; значи да Му предајем свој живот као жртву,

---

21 Hannah W. Smith, *Christsein täglich*, (Asslar, 1994), 38.

али не као старозаветну жртву, која се спаљивала, него као живу жртву, која од момента предања живи за Њега.

Ако гледам на свој живот, онда могу рећи: пре предања ми је изгледало да је предање жртва. Након тога сам приметимо да то није била никаква жртва, него један неизмеран благослов за мене.

На то Јован Магер (Johannes Mager) пише: „Предање, испоручење, предаја, потпуно се ставити на располагање, то су тешке речи и истовремено речи које причињавају радост. Предање нема ништа заједничко са осећањима или са расположењем. Оно значи, поклонити себе ономе који се воли.”²² Као последица тога, у 2. Коринћанима 5,15 пише: „А он је умро за све, да живи не живе више сами за себе, него ономе који је за њих умро и васкрснуо.” (Чарнић). Предање значи: живети за Исуса.

Живети за Исуса, тиме се не мисли само радити за Њега пуно радно време, него: „И све што год чините речју или делом, све чините у име Господа Исуса Христа хвалећи Бога и оца кроза њ.” (Колошанима 3,17)

Чарлс Стад (Charles T. Studd) пише: „Када је Исус Христос, који је Бог, умро за мене, ниједна жртва ми не може бити превелика коју Му небу могао принети.”²³

Он је то спровео у живот. Био је врхунски енглески спортиста. Када се обратио, опростио се од своје спортске каријере, завештао своје милионско наслеђе мисији и отишао у Кину да ради као мисионар, затим у Индију и на крају у Африку. Мисионарско друштво које је он основао делује и данас са 1.800 мисионара широм света. Он је свој живот потпуно предао Исусу.

---

22 Johann Mager, *Unser größtes Bedürfnis*, Werner E. Lange, (Lüneburg 2011), 48.

23 Norman P. Grubb, Charles Studd – Kein Opfer zu groß, (Basel, 1986).

Исусово предање нама и за нас

Морамо да pazимо да не превидимо нешто веома значајно – предање није једнострано дело. Исус се први дао за нас. Он је дао све, шта Бог може да нам да и он позива и нас, да и ми дамо све што један човек може да да. Ту се улаже све за све. Једино што је између Божјег све и мојег све разлика као између неба и земље. Али нико не може да да више од свега.

Пет нивоа предања

Један аутор говори о пет нивоа предања:

- ▶ Дати новац је најнижи степен предања.
- ▶ Затим долази предање нашег времена.
- ▶ Затим предање наших снага и способности и нашег залагања.
- ▶ Затим предање свих мојих страхова и нада, затим оно све што до сада наведено укључује.
- ▶ Предање мог потпуног ја, то подразумева предање моје воље и мог живота (мисли се на предање живота Христу).²⁴ Ова последња тачка описује истинско предање.

Један трагичан догађај

Један догађај из Француске нам то може појаснити. Супруга једног богатог Француза поверила се некој особи. У својој руци је имала флашицу са отровом у намери да си због проблема у браку одузме живот. Рекла јој је: „Тек јуче сам се појалила свом мужу; али он ми је потпуно изненађен и ван себе узвратио: ‘Шта ти уствари желиш? Имаш моју чековну књижицу (тима је мислио, *располажеш мојим новцем*), поседујеш моју кућу, једеш за мојим столом. Све што богатство и положај у друштву могу да ти обезбеде припада ти и ти се још жалиш?’ Рекла сам му, испричала је жена: ‘Ја желим твоје срце, желим да ме волиш.’ А он ми је рекао: ‘То не можеш да имаш.

---

24 Dean M. Kelley, *How Adventism can stop growing*, Ministry (februar. 1983), 4.

Ти знаш да моје срце припада другој. Све припада теби, али моје срце, моја љубав, то не можеш од мене да тражиш, то је немогуће.”²⁵

Нико ко некога воли, не може тиме бити задовољан. Жени свакако није било стало до богатства, до имовине њеног мужа, него до њега самог.

„Наш велики Бог не жели нешто од мене. Он жели мене. Исус не жели један део нашег времена или наше имовине, ни моје дарове и способности.”²⁶ Он жели мене јер ме воли и жели ме учинити срећним.

Ми треба да се предамо, испоручити се са свиме што ми јесмо и шта све имамо. Ми треба да се испоручимо Божјој бризи, његовом вођству, његовој вољи и ставити му се потпуно на располагање. То је разумно богослужење на које нас он позива у Римљанима 12,1 (НСП – Метафизика, 2010).

Када Божја реч о потпуном предању каже: „да служите Богу користећи свој разум”, то значи да је предање Богу ипак најразумније што ми можемо да учинимо. Шта може бити разумније него да наш случај предамо у руке способном лекару кад смо болесни? Шта је разумније када сам залутао него да се предам вођству једног сигурног водича?

У поређењу са Богом, ја сам сиромашан, глуп и беспомоћан. Да ли онда није разумно за мене да се потпуно предам у Божје руке? Ради се о томе да се предам ономе, који ме је створио, који ме је желео, који ме воли и који се може бринути о свим мојим потребама. То значи да су мојим предањем Богу, од тада, његова бесконачна љубав и његова неограничена сила на мојој страни. Потпуно предање није губитак, него напротив – велики добитак. То је улазак у живот под Божјим вођством.

Наше потпуно предање је почетак једног живота у пунини (Јован 10,10), који нам Исус жели дати. И то предање сасвим јасно има везе са победом над злом јер у Откривењу 12,11

---

25 Oswald Smith, *Der Mensch, den Gott gebraucht*, 26.

26 Johann Mager, *Unser größtes Bedürfnis*, Werner E. Lange, (Lüneburg 2011), 48.

пише: „И они га (сотону) победише (1) крвљу јагњетовом, (2) речју сведочанства својега (3) и не марише за живот свој до саме смрти.“ То нам показује да је потпуно предање неопходно за победу над грехом и над сотоном и то је нешто најбоље што ми можемо да учинимо.

У књизи *Христове приче* пише: „Нека нико не каже: ја не могу да победим своје грешке и своје слабости. Ако дођеш до тог закључка, онда нећеш сигурно наследити вечни живот јер онда нећеш ни моћи да победиш. Права тешкоћа, у ствари, настаје из покварености непосвећеног срца и из недовољне одлучности, да се потпуно покори Богу.“²⁷

„Исусу је Свети Дух био дат у пуној мери. Он ће исто тако бити дарован и сваком Христовом следбенику када му потпуно преда срце (и да се свакодневно моли нашем Господу за Светог Духа) да буде његово пребивалиште.“²⁸

Шта може да нас спречава у нашем предању?

Код мене је то била моја брига око занимања. Или тачније речено, била је то бојазан да би ме Бог након потпуног предања могао позвати у проповедничку службу.

Едвин Ор (Edwin Orr) имао је другачије препреке. Као младом човеку, било му је јасно „да сам се потпуно предао Богу [...] Први пут сам у свом животу осетио како ми Бог говори. Говорио ми је у срцу преко Светог Духа. Изјавио сам Господу своју потпуну спремност да му све предам. Глас у срцу ми је онда поставио питање: 'А како стоји ствар са твојим омиљеним гресима?' [...] признао сам их и зарекао се да их више никада нећу чинити. Глас ме онда запита: 'Како је са твојом вољом?' То ме је сасвим изненадило [...] Тада сам рекао Господу да сам спреман, свуда да идем где год Он жели да идем, али исто тако и да останем код куће [...] А онда је Дух Господњи говорио са мном о једном идолу у мом животу. Радило се о једној девојци коју сам јако волео. Господ ме затим и то

27 E. G. W., *Christi Gleichnisse*, (Hamburg 1966) 251, (Engl. COL).

28 E. G. W., *Мисли с горе благослова*, Препород, Београд, 1983, год. 37.

питао, да ли сам спреман и њу да оставим ако Он то од мене буде тражио. Тада ми је постало јасно да се моја воља на том месту испречила. Толику жртву нисам желео да поднесем. [...] Онда је Свети Дух престао да разговара са мном, а моје срце је изненада постало застрашујуће празно. Није трајало дуго док сам то схватио и чежња за духовном пунином ми се повратила. Овај пут сам своју вољу безрезервно предао Господу. Био сам спреман да му предам и тај део свог живота. [...] Срце ми се тада испунило неописивом љубављу, радошћу и силом. По први пут у свом животу сам осетио да познајем свог Господа и Спаситеља и да је хришћанство много више од неке науке или филозофије.”

Бог је учинио велике ствари кроз живот Едвина Ора.²⁹

Код мене је проблем представљало моје занимање, код Едвина је то била једна девојка. Сасвим свеједно шта код тебе може да буде разлог, у случају да се до сада ниси потпуно предао Богу, предај се заједно са својим проблемом у Божје руке и Бог ће ти поклонити бесконачне благослове.

Бог поштује наше одлуке

Имај поверења у Бога. Када би био свезнајућ, онда би сигурно желео да идеш оним истим путем којим те Бог жели водити. Ми можемо да се ослободимо сваког страха и сваког ограничења која се супротстављају нашем потпуном предању, нашем Богу пуном неограничене љубави. Бог неће никада учинити нешто против наше слободне воље јер наш дивни Господ поштује нашу личност. Слобода је најдрагоценији дар који нам је Бог дао, због тога он чека на нашу сагласност и делује тек онда када га ми за то молимо. Слобода је основни божански предуслов јер се само под њом може развити љубав.

---

29 J. Edwin Orr, *Volle Hingabe*, (Kassel, 1965) 108ff, скраћено.

Да ли предање Богу значи да се морамо одрећи своје сопствене воље?

Да ли ми предањем Богу постајемо особе без сопствене воље? Постајемо ли ми тако марионете које Бог, попут глумца у луткарском позоришту, помера уз помоћ канапа? Не! Зашто не?

Ми предањем Богу само замењујемо своју будаласту, погрешно усмеравану, незнањем испуњену и неслободну вољу, за савршену, дивну и мудру вољу Божју. Тако се ми, у ствари, налазимо под божанском навигацијом.

Ми, у ствари, и не треба да предамо своју слободну вољу него само њено погрешно коришћење. Наша воља које ми треба да се одрекнемо је, у ствари, она која се разликује од Божје воље. Јасније речено, ту се ради само о остављању наше самовоље.

Е. Г. Вајт пише: „Али може неко (можда) да се запита: Могу ли ја сам да одлучујем и идем својим путем? Не, ти не можеш ићи својим путем и стићи у царство Божје. Тамо нема више – мог пута; у небеском царству нема места за људске путеве, они се морају изгубити у Божјим путевима.”³⁰ (в. Исаија 53,6)

Ко не дозволи да буде вођен од Бога и Божје речи, живи на темељима свог ограниченог разума уместо да се ослони на „божанску навигацију”.

„Када наша воља постане једно са Божанском вољом, онда она остаје недирнута и било би чак наопако да је се одрекнемо.”³¹

Е. Г. Вајт чак пише: „Ако наша воља ради у сарадњи са Божјом вољом, онда она постаје свемогућа. Шта год да нам Бог заповеди, то се може у његовој сили и учинити. Сви његови налози су истовремено опремљени и способношћу да се могу и извршити.”³²

„Ако дозволимо Светом Духу да нас води, онда наш делокруг није ни сужен ни ограничен. Штавише, ми тада живимо у највећој могућој слободи. У 2. Коринћанима 3,17 (Чарнић) пише: „А где је Дух Господњи онде је слобода.”³³

30 E. G. W., *Das Wirken des Heiligen Geistes*, (Lüneburg, 2006) 287 (Eng. YRP).

31 H. W. Smith, *Christ sein täglich*, 73.

32 *Im Dienst für Christus* (Advent-Verlag), 315(Engl. CS).

33 David Wolkwitz, *Der Weg zu einer kraftvollen Erweckung*, (NRW-Vereinigung), 25; Библијски текст је из Чарнићевог превода Новог завета.

Живот под божанском навигацијом

Не стоји ли текст у Приичама 3,5-6 насупрот овоме? „Уздај се у Господа свим срцем својим, а на свој разум не ослањај се. На свим својим путевима имај га на уму, и он ће управљати стазе твоје.”

Неки мисле да се овде говори о томе да човек треба да искључи свој разум. Нехајно се понекад каже: „Морам ли ја свој разум да обесим на вешалицу?” Ништа није погрешније од тога, јер Бог жели да користим свој разум, позива ме да га повежем са његовим бесконачним разумом.

Зар није он Данилу и његовим пријатељима који су му били послушни како у малим тако и у великим стварима, поклонио десетоструку мудрост? Бог жели да ми исцрпимо целокупни потенцијал нашег разума, али да га истовремено повежемо са његовим бесконачним разумом.

Догађа се исто као и када возим ауто са навигационим уређајем. За саму вожњу морам свој разум да користим у потпуности, али на раскрсницама, при ограничењима брзине, обавештењима о закрчењу саобраћаја, заобилазницама, који је најбољи пут који ме води до циља, колико дуго ће још трајати моје путовање итд. – добро је да се ослоним на навигациони уређај. Сећам се сасвим добро да сам једном приликом позајмио навигациони уређај да би у једном мени непознатом делу Минхена стигао на сахрану. Он ме је изванредно водио и без проблема ме довео до циља.

Ослони се на Господа, на његов ред, на његове принципе и на његове савете и тако иди својим путевима уз божанску навигацију.

Сумња у инструменте

За време Другог светског рата је полетео један енглески авион са Сицилије према Северној Африци. Пошто су сви аеродроми били замрачени, пилоти су се морали ослањати искључиво на своје инструменте. Иако нису били стигли до циља, њихови инструменти су показивали, да су већ стигли на циљ. Али пошто су они сматрали да је то немогуће, наставили су свој лет и тек дубоко изнад Сахаре приметили своју грешку. У томе им је нестало горива, па су морали принудно

да слете у пустињу, а пошто нису имали довољно воде цела посада је изгубила живот.

Када је авион касније пронађен, установљено је да су сви инструменти радили савршено тачно. Авион је запао у једну ваздушну струју тако да је летео знатно брже него обично и тако раније стигао на циљ. Међутим, пилоти су више веровали својим прорачунима него инструментима и то се завршило кобно по њих. Једноставно су донели погрешну одлуку.³⁴ Ми се можемо потпуно ослонити на Божје вођство, много је боље имати поверења у Њега и Његову реч него у своје закључке.

Људи са чврстим ставом

Својим предањем Исусу Христу ми не постајемо људи без воље, него постајемо људи са чврстим ставом, који своје ставовиште заступају мудрошћу и љубазношћу. Да се још једном присетимо Данила и његових пријатеља. Они су као млади људи показали чврстину карактера и поверење у Бога при одбијању нездраве хране у 1. глави, а и доношењем чврсте одлуке испред усијане пећи у 3. глави, када су већ били у неким средњим годинама. А и Данила и његовог става, који је донео, као већ старији човек пред лавовском јамом у 6. глави.

Наша и Христова вредност

Ко се преда Христу, не мора се више бринути о својој вредности јер он тада има много виши степен вредности у Христу. У књизи *Стопама великог лекара*, пише: „Многи који су оспособљени да чине много, чине премало јер премало покушавају. Хиљаде пролазе кроз живот као да немају никакав велики циљ пред собом, за који живе, као да немају никакво узвишеније схватање које треба да достигну. Један од разлога за то је што сами себе премало поштују. Христос је платио бесконачну цену за нас и зато жели да се ми у складу са том ценом и вреднујемо.”³⁵

34 Aller Diener, II/III (1983) 142.

35 E. G. W., *Der Weg zur Gesundheit*, (Winterswijk, 1985) 388 (Engl. МН).

Једна молитва за предање сопствене воље

Један младић је захтевао душебрижнички разговор, јер је желео да буде испуњен Светим Духом. Имао је проблема и проповедник га је питао: „Да ли сте своју вољу потпуно предали Богу?“. „Мислим да нисам сасвим.“ „Онда“, одговори му проповедник, „неће ни бити неке користи од молитве [за испуњење Светим Духом], докле год ваша слободна воља не буде потпуно предата Богу. Желите ли можда да је сада пре-дате Богу?“ „Али ја то не могу“, одговори младић. Да ли сте онда спремни да то Бог учини за вас?“ „Да“, стигао је одговор. „Онда га молитве за то.“

И он се молио: „О Боже, ослободи ме моје самовоље. Доведи ме до потпуног предања Твојој вољи. Одложи моју вољу од мене и уместо мене. Молим Те у име Исусово.“ Затим је уследило проповедничково питање: „Да ли се десило?“ „Заиста мора“, стигао је одговор. „Молио сам Бога за оно што је по његовој вољи и знам да ме је услишио, те да имам оно за шта сам га молио. (1. Јованова 5,14-15) Да, десило се, моја воља је ту положена.“ Онда је проповедник додао: „Молите га за крштење Светим Духом [испуњење Светим Духом]. И он је започео: „О Боже, крсти ме, молим Те, управо сада Светим Духом. Молим Те у име Исусово.“ И десило се у тренућу ока, чим је своју вољу предао Богу.³⁶

Дивно је када наш небески отац, који је пун љубави, чак спреман да на нашу молитву у нама самима створи потребне услове, за услишење наше молитве.

На примеру ове молитве можемо препознати две ствари: прво, да је младић већ знао за могућност повезивања молитве са обећањима. Он се у својој молитви ослонио на Божје обећање да Бог услишава молитве које су по Његовој вољи и да нас истог момента услишава, чим Му изнесемо те молитве. (Диван пут молитве на основу обећања опширно и практично је објашњен у брошури *Кораџи ка личном пробуђењу* од Х. Хау-

---

36 R. A. Torrey, *der Heilige Geist-Sein Wesen und Wirken* (Herold-Verlag, 1966), 150.

бајла, 4. глава (који је аутор и ове брошуре, прим. преводиоца); друго, одлучио се да прихвати Божју помоћ за своје предање.

Кормило нашег живота: одлуке

Морамо знати да је способност воље управљачки механизам нашег живота. Да наведем само један пример како бисмо потпуно схватили значај ове способности. Труп познатог путничког брода Краљица Елизабета је 1.300 пута тежи од кормила. То значи да се кормилом управља маса која је 1.300 пута већа. Наша способност да доносимо одлуке у свом животу одговара кормилу на броду. Када се ми одлучимо да спроведемо Божју вољу, Он нам ставља на располагање сву потребну помоћ.

Изазови

У интересу нашег предања Христу важно је донети принципијалну одлуку, да ли ти желиш да живиш сâм за себе или за Бога.

Посебно млади људи, али и сви остали морају да се запитају, да ли њихово *ја* или њихов егоизам треба да одређују њихов живот или они желе да служе Богу. Материјална средства и чулна задовољства могу нас водити ка илузији да се осећамо срећнима, али ове ствари не могу да нас задовоље, тако да увек желимо више. Што више има, то више жели, његове жалбе неће никада ућутати, тако гласи једна добро позната изрека. На крају схватимо да су те ствари завладале над нама.

Један даљи изазов са којим морамо да се суочимо састоји се у томе да евентуално друге особе које имају одређени утицај на наш живот, као, нпр., породица, школа, црква, фирма, друштвена заједница, имају одређене захтеве према нама, који се супроте Божјим очекивањима.

Када се предамо Исусу, имаћемо снагу и чврстину да Божјим очекивањима дамо предност и да наш став бранимо мудрошћу и љубазношћу. (в. Данило 1)

Да ли је довољно да се једном у животу предамо Богу?

Постоји једно основно предање Исусу Христу при обраћењу. Ово предање које се изврши молитвом, по правилу се након одређеног библијског подучавања и осведочења запечати библијским крштењем и оно треба да има важност за сву вечност. Божја реч ово основно предање Исусу означава као завет (уговор) са Богом.

Нешто друго је пак свакодневно предање. Пошто се оно често изражава и другим терминима, као нпр.: предаја, преданост, тј. потпуно предање, обраћење, посвећеност или посвећење, то може понекад да изазове одређену збуњеност, зато ћу га због бољег разликовања назвати *посвећење*. Под појмом свакодневно посвећење или предање, или предаја, или обраћење, подразумева се да ја по том свом завету са Богом, који сам закључио са Исусом Христом, такође и данас желим да живим и да и данас потпуно стојим иза њега. Из тог разлога је драгоцено (по правилу) свакодневно се молити у том смислу: „Господе, ја Ти се посвећујем са свиме што имам и што јесам.”

Ако заиста стојим уз тај завет, онда није потребно да се за било шта бринем. Бог је у стању да сачува оно што му је поверено и он у сваком случају држи своју реч. Он неће поднети захтев за развод иако је наш завет са Христом упоређен са браком.

Морис Венден пише на то: „Женити се нема никаквог смисла ако се не мисли и остати у браку. А остати у браку се може једино онда ако смо пре тога склопили брак и ако сваког дана признамо свог брачног друга и обнављамо своје предање њему.”³⁷

Да бисмо добре резултате тог основног предања одржали, неопходно је и остати у Исусу. Из тог разлога Исус и говори о остајању у Њему, нпр. у Јовановом Јеванђељу 15. главе дванаест пута, нпр., у стиховима 5 и 7.

„[...] и који буде у мени и ја у њему, он ће родити многи род; јер без мене не можете чинити ништа.”

„Ако останете у мени и речи моје у вама остану, шта год хоћете иштите, и биће вам.”

---

37 Moris L. Venden, *95 Thesen über die Erlösung aus dem Glauben* (Advent-Verlag), 103.

Видимо да живот у пунини, зависи од тога, да ли смо остали у Исусу. Захваљујући нашој заједници са Њим смо у ситуацији да водимо један плодносан живот, живот пун задовољства, силе, победе и драгоцених способности. И онда је Бог у могућности да кроз наш живот учини велике ствари. Ако нас ова истина просто зграби, то ће револуционарно променити наш живот.

Проучавање о предању Исусу Христу закључићемо једном песмом, која је, у ствари, једна молитва:

Nimm mich ganz hin, o Gottes Sohn,
Du bist der Schöpfer, ich bin der Ton
Mach aus mir etwas nach deinem Sinn
Während ich harre, nimm mich ganz hin.

Nimm du mich ganz hin, o Gottes Sohn
Prüfe, erforsch mich am Gnadenthron
Weißer den Schnee, Herr, wasche mich rein,
dass ich dein eigen immer mag sein.

Nimm du mich ganz hin, o Gottes Sohn
Mit deinem Geiste jetzt in mir wohn,
sei mir im Herzen König allein,
lass alle sehen, dass ich ganz dein.³⁸

(Прихвати ме сасвим, Сине Божји,
Ти си Створитељ, ја сам глина
Учини од мене нешто према свом разуму
Докле ја чекам,* прихвати ме сасвим.
Прихвати ме сасвим, Сине Божји,
испитај ме, истражи ме пред престолом милости
опери ме Господе, да будем бељи од снега
да могу да будем увек Твој.
Прихвати ме сасвим, Сине Божји,
Својим Духом стануј сада у мени,
Буди у мом срцу краљ једино Ти,
Дај да сви виде да сам сасвим Твој.)**

** Песму сам превео што је могуће дословно како не би изгубила скоро ништа од значења поруке у оригиналу.

---

38 Text von CD, Männerquartett, „Die Hoffnungsträger“, 59302 Oelde.

* У оригиналу реч која означава дуго, жељно чекање, ишчекивање.

ИСУС У ТЕБИ

Под којим условима Исус живи у теби?

Шта чини „Христос у теби” у мом животу? Врхунац свега достигнутог: испуњен свет божанском пуноћом.

Е. Г. Вајт: (Права) религија значи да Христос станује у срцу.³⁹

„Христос пребива у нама посредством Духа, а Божји Дух, примљен вером у срце, почетак је вечног живота.”⁴⁰

Обратимо пажњу да:

1. Исус станује у нама Светим Духом.
2. Светог Духа примамо вером.
3. То је почетак вечног живота.

За мене је веома драгоцено сазнање да Исус кроз Светог Духа жели да станује у мом срцу и он заиста и станује ако сам испуњен Светим Духом. То је једна дивна библијска истина.

Остати у Христу

Исус не жели да има само блиску заједницу са нама тиме што ће становати у нама Светим Духом него му је стало до

---

39 E. G. W., *R&H*, 24.5.1892, цитирано у *Christus unsere Gerechtigkeit* (Hamburg 1962), 50.

40 E. G. W., *Чезња векова*, Препород, Београд, 2011, стр. 330 (388).

тога да истовремено будемо постојани и да продубимо нашу везу с Богом.

Он је рекао у Јовану 15,1-17: „Будите у мени и ја у вама.” То је један диван позив, али истовремено и заповест. То значи да је у сили Господњој сасвим могуће бити постојан хришћанин.

Исус 12 пута потврђује појам *остати*, јер он жели да ми имамо трајну везу са Њим.

Е. Г. Вајт то објашњава овако: „Бити у Христу значи (као прво) стално примати његов Дух, [као друго] значи живот потпуног предања Његовој служби.”⁴¹

На једном другом месту она пише: „Нама је потребна стална веза са божанским помоћником, да бисмо могли напредовати. Можда имамо неку одређену меру Божјег Духа, али молитвом и вером требало би трајно стремити да добијемо још већи део Духа.”⁴² И још ово: „Он (Исус) ће живети у вама и даће вам утицај Његовог Светог Духа, који преноси своју животну силу у људску душу.”⁴³

Давидову молитву из 51. псалма можемо да прихватимо као обећање дато и нама: „Учини ми, Боже, чисто срце, и дух прав понови у мени.” (Псалам 51,10)

Црпи из Божјег извора снаге

Многи и незнају како да црпе из Божјег извора снаге и због тога живе у духовном сиромаштву, иако „[...] нам је његова божанска сила даровала све што служи животу и побожности.” (2. Петрова 1,3; Чарнић)

У Тексасу се налази једно богато налазиште нафте које су назвали Yates Pool. У годинама велике америчке привредне кризе ту је постојао ранч једног узгајивача оваца који се звао Yates. Гајећи овце, он наравно није могао да заради довољно новаца, како би платио своје дугове. Док једног дана није дошла једна нафтна компанија у то подручје и рекла му да се

41 Е. Г. В., *Чужња векова*, Препород, Београд, 2011, стр. 676.

42 Е. Г. W., *Das Wirken des Heiligen Geistes*, (Lüneburg 2006), 243 (Eng. YRP).

43 Е. Г. W., *Das Wirken des heiligen Geistes*, (Lüneburg 2006), 242 (Eng. YRP).

можда на његовом имању може наћи нафта. Предложили су му једно пробно бушење и он је пристао и потписао уговор.

На дубини од 365 метара, пронашли су једно огромно налазиште нафте и наравно од тог истог дана је оно припадало господину Yates-у јер када је купио имање, стекао је право и на нафту и сва евентуална рудна богатства. Мултимилионер, који је живео у сиромаштву.

У чему се огледао његов проблем? У незнању, јер није знао да на свом имању има нафту.⁴⁴

Да ли ти је познато, шта пише Апостол Петер? „[...] нама је његова Божанска сила даровала све што служи животу и побожности” – (даљи део бих препричао својим речима) – кроз блиску везу са Исусом и у тој вези „[...] су нам дарована скапоцена и највећа обећања” (2. Петрова 1,3-4).

У истом тренутку у коме вером у Христа постајемо деца Божја, постајемо такође и наследници Божји и тиме нам стоје на располагању све његове ризнице. Све што нам је потребно, укључујући мудрост, љубав и силу, да бисмо постали људи и жене Божји и плодносни сведоци Христови, стоји нам на располагању. Али многи хришћани живе у духовном сиромаштву јер не знају како би искористили духовна богатства која им је Бог већ ставио на располагање. Као и господин Yates пре него што је пронађена нафта на његовом имању и они живе у незнању о неограниченој имовини која им стоји на располагању.⁴⁵

Најснажнији Исусов позив: молити се за Светог Духа

Постоји једно јединствено место у Библији на коме нас наш Господ Исус десет пута позива да се молимо за Светог Духа. Не познајем ниједно друго место у Библији на коме нам Исус нешто толико уверљиво и са толико много љубави ставља на срце, осим позива да останемо у њему. Ово место

44 Bill Bright, Erfüllt vom Heiligen Geist-wie erfährt man das? (Neuhausen-Stuttgart, 1971), 27. Ова цела књига се може читати на интернет адреси: www.missionsbrief.de-nachfolge.Jüngerschaft-Mitteilbare-Konzepte.

45 Bill Bright, Erfüllt vom Heiligen Geist – Wie erfährt man das? (Neuhausen-Stuttgart, 1971), 27.

се налази у Његовој поуци о молитви, која се налази записана у Луки 11,9-13. (Ближе објашњење прочитати у 1. глави, Исус и Његов највећи поклон)

Молити се у вери

Поента је у молитви у вери. Да ли „[...] Духа примисте кроз дела закона или кроз чување вере?“ „А без вере није могуће угодити Богу [...]“ (Јеврејима 11,6) „Да се Христос усели вером у срца ваша [...]“ (Ефесцима 3,17) Неопходно је да након моје молитве за Светог Духа знам да сам Га и примио. Наш предивни Бог нам је показао пут како можемо да верујемо на лак начин. А то је молитва на основу обећања. (Ова тема је опширно обрађена у брошури *Кораци ка личном пробуђењу*, 4. глава, „кључ ка пракси“ или примени).

Е. Г. Вајт чак пише: „Божја сила очекује њихов захтев и прихватање.“ (У Енглеском је овде употребљен глагол *to demand*, који значи *захтевати, тражити*.)

На то Давид Волквиц (David Wolkwitz) каже: „Можете ли да замислите да нешто захтевате од Бога – у овом случају, изузетан дар Светог Духа? Таква једна мисао може и да нас уплаши да устукнемо јер звучи као непоштовање и чак богохулно да о томе уопште и размишљамо. А ипак, слушкиња Господња на више места у својим списима користи управо тај појам. Шта она мисли тиме?

Најпре у томе препознајемо да Бог веома радо жели да нам да тај дар јер нас Он воли и зна да нам је Он неопходан. Као друго, то значи да нам је тај дар изузетно потребан. Да нам се ту каже да тај дар чека на наш захтев, показује нам јасно: ако стално чезнемо за Исусовим присуством у нашем животу да би нас Он могао водити и управљати, онда смо свесни свог потпуног предања Богу и пуни поверења и поуздања да му поставимо тај захтев. О томе се мора дубоко и темељно размислити.“⁴⁶

---

46 David Wolkwitz, *Der Weg zu einer kraftvolle Erweckung*, (NR Abt. Heimatmission), 205.

Појам *захтевати* изражава снажан интерес, ради се о нечему што ми је неопходно или што свакако желим да имам, значи захтева потпуну озбиљност од стране молиоца. Све оно што нас спутава да „захтевамо“ можемо слободно да одбацимо ако размислимо о томе да је Он „веома задовољан када од Њега највише траже у жељи да прославе Његово име.“⁴⁷

Заиста се ради о томе да се свакодневно целим срцем предамо Исусу да бисмо у вери примили велики дар Светог Духа у своја срца.

Једна дивна посредничка молитва апостола Павла

У овој нашој теми желимо да се ослонимо на посланицу апостола Павла коју је упутио Ефесцима. У Ефесцима 3,14-21 читамо дивну посредничку молитву апостола Павла за цркву у Ефесу. Преглед:

1. Он се моли за њих за силу Светог Духа;
2. да кроз њу Христос станује у њима;
3. да се у њима развије – род Духа – Христов карактер, и
4. да они тиме досегну пунину Божју.

„Тога ради преклањам колена своја пред оцем Господа нашега Исуса Христа, по коме се сва чељад и на небесима и на земљи зову, да вам да силу по богатству славе своје, да се утврдите Духом његовим за унутрашњег човека, да се Христос усели вером у срца ваша, да будете у љубави укореењени и утемељени; да бисте могли разумети са свима светима шта је ширина и дужина и дубина и висина, и познати претежнију од разума љубав Христову, да се испуните сваком пунином Божјом.“

---

47 Е. Г. В., *Чезња векова*, Препород, Београд, 2011, стр. 579 (668).

Како добијам унутрашњу силу?

Темељ верског живота показује нам 16. стих: „да вам да силу по богатству славе своје, да се утврдите Духом његовим за унутрашњег човека“.

Нама је потребна сила, живот пун силе причињава радост. Наш дивни Господ жели да имамо богатство силе у свом животу. А ту силу за нашег унутрашњег човека ми примамо кроз Светог Духа. У књизи *Кораца ка личном пробуђењу*⁴⁸ објашњено је зашто је неопходно да се свакодневно посветимо Исусу и да се такође молимо за Светог Духа. И да ми молитвом на основу обећања можемо бити сигурни да смо након такве молитве и примили Светог Духа. Молим вас, прочитајте то још једном јер је веома важно.

Христос у нама

Шта се догађа даље према 17. стиху? „[...] да се Христос усли вером у срца ваша.“

Да ли нам је ова дивна чињеница довољно јасна? Ако живимо у Светом Духу, онда је чињеница да тиме Исус живи у нашем срцу. Ми то не можемо ни осетити ни измерити, него је битно да то верујемо. Ако ти то верујеш, онда разговарај понекад са Њим и реци му: „Хвала, Господе Исусе, што си у мом срцу.“ Или: „Господе, како се радујем што ти живиш у мени.“

Ендрју Мари (Andrew Murray) пише: „Исус те на тај начин узима у животну заједницу са самим собом са циљем да Његов живот постане део твог живота.“⁴⁹

Е. Г. Вајт пише: „Утицај Светог Духа је Христов живот у вернима.“⁵⁰ И: „У плану поновног успостављања слике Божје у људима било је предвиђено да Свети Дух представља Хри-

48 Helmut Haubeil, Schritte zur persönlichen Erweckung. Ова брошура се може бесплатно добити у жељеном броју примерака, код Wertvoll leben, im Kiesel3, D-73635 Rudersberg/Württ. Tlf.: +49(0)7183/3099847; www.stashop.de; www.wertvollleben.com

49 Andrew Murray, *Bleibe in Jesus*, (Leun, 2012), 149.

50 Hrsq. Francis D. Nichol, *Adventist Bible Commentary*, Vol. 6 (Hagerstown, 1980), 1112.

стово присуство и да мења карактер људи.”⁵¹ Као и: „Здрав хришћанин је онај у коме Христос, ‘нада славе Божје’ (Колошањима 1,27) обнавља свој лик.”⁵²

Текст каже да Христос станује кроз веру у нашим срцима. Срж вере је поверење. Поента је у томе да ја са пуним повећењем сав свој живот поверим Исусу. Овде се ради о нашем првом основном предању, а након тога о нашем свакодневном предању Исусу Христу.

Зашто је стално и потпуно предање Богу тако важно?

Божја реч нас у Римљанима 12,1. позива: „Зато вас, браћо, усрдно молим Божјом самилошћу да своја тела дате као жртву живу, свету, угодну Богу, да служите Богу користећи свој разум.“ (Н. с. п. Метафизика, 2010). У Причама 23,26. се налази позив „Сине мој, дај ми срце своје.“

Значај нашег предања Богу је опширно описан у 2. поглављу у теми „Предање Исусу“ и изврсно објашњен књизи „Пут Христу“ у поглављу ‘Посвећење’: Наше предање љубави Божјој делује као велико добротинство. Када Исус може да управља нашим животом, онда нас он може ослободити тираније нашег ја. (зависти, љутње, непопустљивости, итд.)

Е. Г. Вајт : „Давање Духа је давање Христовог живота. Он испуњава примаоца Христовим особинама.”⁵³

А на једном другом месту пише: „Ми не можемо извојевати победу својим великим напорима или својом силом, него потпуним предањем Исусу.”⁵⁴

Схватити једну откривену тајну

Да се вратимо опет до Ефесцима посланице 3,18. а „да бисте могли разумети са свима светима.“

---

51 E. G. W., *Das Wirken des Heiligen Geistes* (Lüneburg, 2006), S.45 (Engl. YRP).

52 Исто, 41.

53 Е. Г. В., *Чезња векова*, Препород, Београд, 2011, стр. 695 (805).

54 E. G. W., *Sons and Daughters of God* (www.egwwritings.org) S.275.¹

Шта то ми сви треба да разумемо? Оно што је изражено у претходном тексту: тајна да Исус станује у нама (кроз Светог Духа) и да се тиме наш живот мења, јер смо тако укореењени и утемељени у љубави Божјој. Тиме се мисли да Исус Христос развија свој карактер у нама.

Један брат пише: „Истина *бити у Христу и Исус у нама* тако је једноставна, али ипак тешко схватљива да је многи хришћани нису сасвим препознали.”⁵⁵

Павле пише следеће у Колошанима 1,24-27: „[...] које је црква, којој ја постадох слуга по наредби Божјој која ми је дана међу вама да испуним реч Божју, тајну која је била сакривена [...] а сада се јави [откривена је] светима његовим.” Каква је то тајна? Стих 27: „Којима [светима] Бог науми показати како је богата слава тајне ове [...] које је Христос у вама, нада славе.”

Сакривена и у међувремену откривена тајна јесте да сâм Исус жели да живи у нама кроз Светог Духа. Текст нам још каже да је то за нас нада у будућу славу. То значи да је пунина живота коју нам је Бог доделио за овај живот истовремено и пут којим нам Он гарантује и онај вечни.

Е. Г. Вајт пише у вези са овом тајном „Христос у вама нада славе” (Колошанима 1,27). „Познавање ове тајне је кључ за сваку другу. Оно отвара души ризнице свемира, могућности неограниченог развитака.”⁵⁶

Божја реч користи израз *Христос у вама* или сродне изразе, као, нпр., *у Христу, у Њему, у Господу, у вољеном*. Овај израз је, нпр., кључна реч у Посланици Ефесцима.

Да се сетимо, нпр., сведочанства апостола Павла. „Тако не живим више ја, него Христос живи у мени.” (Галатима 2,20; Чарнић)

У Римљанима 15,18: „Јер се нећу усудити да кажем нешто што Христос није учинио преко мене.” (Чарнић)

И други текстови који су нам добро познати: „Али хвала Богу који нама свагда даје победу у Христу Исусу” (2. Коринћа-

55 Dennis Smith, *Abiding in Christ*, 12.

56 Е. Г. В., *Васпитање*, Препород, Београд, 1980, стр. 155 (172).

нима 2,14); „ако је ко у Христу, нова је твар“ (2. Коринћанима 5,17). Овде се ради о променама карактера кроз плодове Духа. „Саздани у Христу Исусу за дела добра“ (Ефесцима 2,10); „И мртви у Христу васкрснуће најпре“ (1. Солуњанима 4,16); „А који држи реч његову, у њему је заиста љубав Божја савршена; по том познајемо да смо у њему.“ (1. Јованова 2,5) „Посла Бог сина својега [...] да се правда закона испуни у нама [...]“ (Римљанима 8,3-4.)

Ако потражимо у неком конкордансу, наћи ћемо још многе драгоцене текстове на ову тему ако тражимо под појмовима: у *Христу*, у *вољеном*, у *Господу* и у *Њему* (Христу).

Е.Г.В. О „ХРИСТУ У ВАМА“

Резултати јединства са Христом

„Када су Божја деца једно у Духу, онда ће свако фарисејство и свака самоправедност (највећи греси Јеврејске нације) нестати из њихових срца [...] Бог ће објавити своју тајну, која је била сакривена од постања света. Он ће показати како је богата тајна славе ове међу незнабошцима, које је Христос у вама, нада славе (Колошанима 1,27).⁵⁷

Јосиф, Данило и другови

„Припремите се да пођете путем ових племенитих младића. Немојте никада да се постидите због своје заставе; развијте је пред погледима људи и анђела. Не допустите да вама овлада нека лажна скромност или лажна опрезност која би вам налагала да поступате супротно овом савету. Исповедајте своју веру бираним речима, доследним понашањем, својом учтивошћу, својом усрдном побожношћу, одлучни да сачувате Христа на престолу храма душе. Положите без устезања своје таленте до његових ногу да их употреби у својој служби.“⁵⁸

57 E. G. W., *Für die Gemeinde geschrieben*, 406 (Engl. SM Bd. 1-2);

58 E. G. V., *Порука младим хришћанима*, Препород, Београд, 1968., стр. 11.

Породични живот

„Христос ствара јединство. Ако се испуни Божја воља, супружници ће поштовати једно друго и неговати љубав и поверење. Све што може да помути мир и јединство породице треба одлучно уклонити, а уздићи љубазност и љубав. Онај који покаже дух нежности, стрпљења и љубави, осетиће да му се узвраћа истим духом. Тамо где влада Божји Дух, неће се говорити о неприкладности брачне заједнице. Ако се Христос, нада славе, настани у нама, у дому ће владати јединство и љубав. Христос који живи у срцу супруге потпуно ће се слагати са Христом који живи у срцу супруга. Они ће се заједно борити за домове које Христос припрема за оне који га љубе.“⁵⁹

„Желите ли да имате породични живот као Аврам? Он је одређивао како ће његово домаћинство да буде вођено. Он је учио све чланове свог домаћинства да буду послушни Божјим заповестима. Томе морате и ви мајке, стрпљиво да научите своју децу. Ви не можете да си приуштите да своје време протраћите таквим стварима које су управо у моди. Учите своју децу да она припадају Христу. Ми морамо данас да обликујемо њихове карактере. Младићи и девојке, ви данас одлучујете о својој будућој срећи. Прихватите Христа у своја срца и он ће вас штитити од искушења.“⁶⁰

Победа

„Зато ако је ко у Христу, нова је твар: старо прође, гле, све ново постаде.“ (2. Коринћанима 5,17) Христовом силом, људи и жене успевали су да прекину ланце грешних навика. Успевали су да се ослободе себичности. Богохулник је постајао побожан, пијаница трезвењак, раскалашан непорочан. Душе које су носиле сотонин лик, преображавале су се и постајале сличне Богу. Ова промена сама по себи представља чудо над чудима. Ова промена изазвана Божјом речју, једна је од најдубљих тајни Речи. Ми је не можемо разумети; можемо само веровати, као што стоји у Писму, да је 'Христос у нама, нада славе.'⁶¹

59 Е. Г. В, *Темељи срећног дома*, Препород, Београд, 1984, стр. 95 и 96.

60 Е. G. W., *Ein Tempel des Heiligen Geistes*, 317 (Eng. Te).

61 Е. Г. В, *Апостолска црква – Христовим трагом*, Препород, Београд, 2004, стр. 331/332 (475).

Исусова писма

„У сваком свом детету Исус шаље посланицу свету. Ако сте ви Христови следбеници, Он у вама шаље писмо породици, месту, улици у којој живите. Исус, који борави у вама, жели да проговори срцима оних који Га још не познају. Можда они не читају Библију, или не чују глас који им говори преко њених страница; они не виде у Божјим делима његову љубав. Али ако сте ви прави Исусови представници, може се догодити да преко вас схвате бар део Његове добротe и буду придобијени да Га љубе и да Му служе.“⁶²

Сасвим лична страна Божје љубави

Кроз срдачну везу, коју Христос преко Светог Духа може и жели да има са тобом и са мноштем показује се лична страна велике Божје љубави. Сасвим је несхватљиво да Христос станује у мени, али Његова реч нам то потврђује и онда је то сигурно тако.

У Ефесцима 3,18 пише: „Да бисте могли разумети са свим светима шта је ширина и дужина и дубина и висина [...]“

Један отац који је био на путу преко океана, хтео је да свом сину објасни љубав Божју. Зато му је рекао: „Погледај преко прамца брода у даљину. А сада преко крме такође, то је дужина Божје љубави. А сада погледај на лево и на десно, преко бокова брода, то је ширина Божје љубави. А сада погледај у вис према небу, то је висина Божје љубави. Затим погледај у воду. Океан је јако дубок испод нас, то је дубина Божје љубави.“ Дечак је на тренутак размишљао о овом објашњењу пре него што је сијајући од среће одговорио: „Тата, знаш ли шта је најлепше у свему томе? Најлепше је да се ми налазимо у средини.“

Свако од нас, који свој живот свакодневно посвећује Христу и дозвољава да га Свети Дух свакодневно испуњава, налази се у центру љубави Божје. Не постоји бољи положај у животу у коме бисмо могли да живимо. Ја се молим свако јутро да ме наш предивни Отац чврсто држи баш у том положају.

---

62 Е. Г. В., *Пут Христу*, Препород, Београд, 1997, стр. 93.

Врхунац свега достижног: живот у пунини

У Ефесцима 3,19 Павлу је стало до тога, да ми препознамо Исусову љубав к нама и да тиме будемо испуњени свом пунином Божјом. Стих 19 гласи: „И познати претежнију од разума љубав Христову, да се испуните сваком пунином Божјом.”

Примећујемо да све зависи од тога да ли Христос живи у нама? То је пут ка пунини Божјој. Исус је рекао у Јовану 10,10б да је Он дошао да имамо живот у изобиљу. У Колошанима 2,9.10 пише: „Јер је у њему [Христу] утеловљена сва пунина божанства телесно. И да будете испуњени у њему [...]” Имаш ли и ти ту пунину? Бог жели да ти је поклони, а ти учини одговарајуће кораке да је примиш.

Услишења која превазилазе наше молитве

Ми можемо да се молимо да Господ услиши наше молитве на основу свог обећања у Ефесцима 3,20 (НСП – Метафизика, 2010). „А онеме који својом силом која делује у нама може учинити неизмерно више од свега што молимо или замислимо.” На основу овог обећања можемо се молити да нам наш дивни Господ наше молитве не само услиши онако како смо Му се молили, него и много више од онога колико ми можемо да схватимо, неизмерно више, према богатству своје силе и славе. Додатно се можемо молити на основу текста у Јеремији 33,3 – да нам Бог одговори и да нам објави велике и несхватљиве ствари: „Зови ме, и одазваћу ти се, и казаћу ти велике и тајне ствари, за које не знаш.”

Како се одражава Исусов живот у мени?

У 1. Коринћанима 1,30 (НСП – Метафизика, 2010): „Али Бог вам је омогућио да будете у јединству с Христом Исусом, који је нама постао мудрост од Бога, и праведност и посвећеност и ослобођење откупнином.” Исус нам је дат за мудрост јер захваљујући томе да је Исус у нама, ми можемо да делујемо мудрије. Приче 8,11 (НСП – Метафизика, 2010): „Јер је мудрост боља од бисера, и ништа од онога што је човеку драго се не може изједначити с њом.” Књига проповедникова 2,13: „И ви-

дех да је боља мудрост од лудости, као што је боља светлост од мрака." Исус нам је дат за праведност. То значи да праведност која је изгубљена падом у грех можемо поново задобити. На ову тему имамо један веома драгоцен текст у Римљанима 8,4 (Чарнић): „Да би се праведност коју закон захтева испунила на нама – који не живимо по телу него по духу." Молим вас, обратите пажњу да нам текст указује на то да се праведност испуњава у нама кроз Исуса и то у онима који живе по духу. Тиме је Исус у нама.

Денис Смит пише: „Да правда из вере има оправдавајући и посвећујући аспект. Оправдање значи да Бог верне ослобађа греха и казне за грех и обраћеног грешника покрива Христовом правдом (савршеном послушношћу)."⁶³ Тиме се постиже најдивнија могућа размена: Христос преузима моју кривицу и поклања ми своју праведност. Захваљујући тој размени, ми стојимо пред Богом Оцем као да нисмо никада сагрешили. „Колико је исток далеко од запада, толико удаљује од нас безакоња наша." (Псалам 103,12)

Захваљујући Божјој милости, можемо неоптерећени грехом да корачамо кроз живот.

Христос нам је дат за посвећење. Шта је посвећење? „Истинско посвећење означава савршену љубав, савршену послушност, савршену усклађеност са вољом Божјом."⁶⁴ Великим значајем који има Исусов боравак у нама за живот у радосној послушности више ћемо се бавити у 4. глави *Послушност у Исусу*.

Христос нам је дат за спасење. То значи опроштење свих наших кривица, ослобађање од наше повезаности са грехом и вечни живот у слави Божјој. Исус је својом жртвом платио откупнину за нас. У оно време када је владала трговина робљем у Африци, ухваћеним људима је стављана метална огрлица око врата која се закључавала и онда су кроз ту огрлицу сви

---

63 40-Tage [...] (Buch 2) Andachten und Gebete zur Vertiefung Deiner Gottesbeziehung, 26, (Wien 2013).

64 Е. Г. В., *Апостолска црква – Христовим трагом*, Препород, Београд, 2004, стр. 393 (564).

међусобно повезивани ланцем. Успут се могло десити да неко и откупи некога од ових јадних људи. Када је плаћена откупна цена, дотични роб је био ослобођен металне крагне. Исус је нас ослободио, Он је платио откупну цену за нас.

Шта још Исус изазива у мени?

Исусово деловање се развија у нама корак по корак. Молећи се за то, можемо да користимо обећање из Филибљанима 2,5: „Имајте у себи исту мисао коју Христос Исус има.“ (Чарнић) Ако дозволимо Христу, онда ће Он у нама развити Његов начин размишљања и деловања. Тада ћемо и ми волети оно исто што он воли, а држаћемо се подаље од онога што Он не жели.

Он ме оспособљава да будем његов сведок

Исус је дошао „да нађе и спасе што је изгубљено“ (Лука 19,10). Зато ће сасвим природно такође и преко мене утицати на посвећење људи. „Исус, који борави у вама, жели да проговори срцима оних који га још не познају.“⁶⁵ (У немачком преводу овај текст гласи: „Кад Христос живи у вама, он чезне да преко вас разговара са онима који га још не познају [...]“ – прим. прев.) „Него ћете примити силу кад сиђе Дух свети на вас; и бићете ми сведоци [...]“ (Данаило 1,8) На ово ћемо доћи поново у 5. глави – „Атрактивна вера“.

Молити се Светим Духом/молити се у име Исусово/ молити се на основу Божјих обећања

Ми смо позвани: „Молите се Духом Светим“ (Јуда 20) Ако Исус кроз Светог Духа станује у нама, онда се можемо Светим Духом молити у име Исусово. Исус нам гарантује: „И што год замолите у моје име, учинићу, да се Отац прослави у сину.“ (Јован 14,13; НСП – Метафизика, 2010) Јасно нам је речено: „Ми

---

65 Е. Г. В., *Пут Христу*, Препород, Београд, 1997., Стр. 93

не треба само да се молимо у име Исусово, него је потребно да се при том налазимо под утицајем Светог Духа.”⁶⁶

Шта то значи молити се у Исусово име? „Молити се у Исусово име значи знатно више него само споменути његово име на почетку и на крају молитве. То значи молити се по Исусовом уму и духу, верујући његовим обећањима, ослањајући се на његову милост и чинећи Његова дела.”⁶⁷

Молити се у Исусово име садржи четири аспекта:

1. Молити се у Христовом духу значи бити испуњен Светим Духом.
2. Држати се његових обећања значи молити се користећи његова обећања.
3. Имати поверења у Његову милост значи да се ту ради о поверењу, о вери, о том дивном међусобном односу поверења са Богом.
4. Чинити у Његовом духу значи у Његовом Духу и кроз Њега бити послушан у свему.

Његовом милешћу су ови сви услови испуњени у нама ако смо у Христу. Молити се у име Исусово значи молити се користећи Његову пуномоћ јер је Он обећао да ће нас услышити. То значи да Исус у оне који се налазе у Њему има огромно поверење.

Молитва на основу обећања:⁶⁸ ако је Исус у нама, онда имамо право да користимо сва обећања. „Јер колико год има Божјих обећања, у њему су да.” (2. Коринћанима 1,20; Чарнић). Уз то се савршено уклапа и 2. Петрова 1,3-4 (Чарнић). „Како нам је његова божанска сила даровала све што служи животу и побожности, познањем онога који нас позвао својом сопственом славом и крепешћу, [тима се мисли на уску везу са Исусом Христом] чиме су [том везом са Христом] нам даро-

---

66 E.G.W., *Bilder vom Reiche Gottes*, 115.2 (www.egw writings.org) (Eng. COL).

67 Е. Г. В., *Пут Христу*, Препород, Београд, 1997, стр. 81.

68 *Молити се уз коришћење обећања опширно* и практично је обрађено у делу: „*Schritte zur persönlichen Erweckung*”, Helmut Haubeil, 4. глава. Може се добити код: Wertvoll Leben.

вана скупоцена и највећа обећања, да помоћу њих постанете учесници у Божјој природи [...]” Обратимо пажњу на овај диван Божји пут:

- ▶ Бог нам је већ поклонио све што нам је неопходно за живот и побожност.
- ▶ Тај поклон добијамо захваљујући нашој блиској вези са Христом.
- ▶ У тој вези, Он нам тај поклон дарује кроз молитву са обећањем. То значи да ми молитвом вере добијамо учешће у божанској природи.

Ослобађање од силе греха

„Зато за оне који су у јединству са Христом Исусом нема осуде. Јер закон тог Духа који даје живот у јединству са Христом Исусом ослободио те је закона греха и смрти.” (Римљанима 8,1-2; НСП – Метафизика, 2010)

Зашто нема ни проклетства ни осуде за оне који су у Христу Исусу? Прво, јер је Исус преузео моју кривицу.

Друго, када је Он у нама, онда је тиме ропство греху укинато и ја сам ослобођен од закона греха. То значи да ми не морамо, такорећи, неизбежно да грешимо, али можемо да погрешимо. О ослобођењу од силе греха имамо такође драгоцену поруку у Галатима 5,16. „По Духу живите, [то значи живети стално под вођством Светог Духа] па нећете удовољавати жељама тела.” (НСП – Метафизика, 2010)

Након тога следи објашњење у Галатима 5,17-18, да то има везе са животом под вођством Светог Духа. А након тога се у стиховима 19-21 набрајају дела телесна, која ми више не чинимо ако живимо под вођством Светог Духа. Христос у нама штити нас од греха и од палих анђела: „Ми знамо да ниједан који је рођен од Бога не грешити него ко је рођен од Бога, њега Он чува и зли га се не дотиче.” (Директан превод из брошуре – прим. прев.) Христос кроз Светог Духа ствара натпритисак у нашем срцу, тако држи зло изван њега. На овом месту морамо посебно да мислимо на то да се унутрашњи човек обнавља из дан у дан. (2. Коринћанима 4,16; Чарнић)

Охрабрење кроз Исуса у нама да не грешимо

У 1. Јовановој 3,6-9. налазе се веома озбиљне речи о греху: „Свако ко остаје у њему, не греши; свако ко греши, није га видео нити познао. Дечице, нико да вас не доводи у заблуду. Ко твори праведност праведан је – као што је он праведан. Ко твори грех од ђавола је, јер ђаво греши од почетка. Зато се јавио син Божји – да разори дела ђаволова. Нико ко је од Бога рођен, не чини греха, јер његово семе остаје у њему; и не може да греши, јер је од Бога рођен.” (Чарнић)

Стручњаци за грчки језик нам кажу да се ове драстичне речи о чињењу греха односе на грешити из навике. Према грчком изворном тексту: „[...] он не греши стално, тј. из навике – [он понекад падне у грех]. Као деца Божја ми поступамо праведно и држимо Божје заповести [...]”⁶⁹

То значи да Христос делује у нама и са нама да бисмо могли да одбацимо грешне навике. Наш живот са Христом у нама помаже нам да победимо и најупорније грехе.

Да ли падом у грех поново постајемо телесни?

Морамо да имамо у виду да овом дивном променом не постижемо ниво безгрешности. Ми можемо из слабости или из брзоплетости или из глупости да згрешимо. Ако нам се догоди такав случај, онда треба „дисати духовно”. То значи да признамо грех да бисмо добили опроштење и молимо се поново за испуњење Светим Духом. Докле год „дишемо духовно”, као духовни хришћани, нећемо бити телесни. Грехом се наша духовна веза не прекида, али је то једна сметња са којом се морамо суочити.

Ми постајемо поново телесни тек онда када дозволимо неверовању да напредује у нама и више не „дишемо духовно”. Тада наша грешна природа остаје све до другог Христовог доласка. Ниједан апостол није никада тврдио да је безгрешан. Али се кроз Христа у нама појављује одлучујућа промена нашег односа према греху.

69 Werner E. Lange, *Unser größtes Bedürfnis* (Lüneburg, 2011), 31.

Практичан резултат

Због тога нам апостол Јован пише: „Ово вам пишем да не грешите; и ако ко сагреша, имамо заступника код оца, Исуса Христа праведника.“ (1. Јованова 2,1) То је Божја жеља за нас, да кроз Христа у нама не грешимо, али ако нам се деси, можемо да молимо нашег Заступника за опроштење и да га онда примимо.

Е. Г. Вајт пише: „Само са огромном силом треће особе божанства, која не долази смањеном енергијом, него у пуници Божанске силе, ми се можемо супротставити греху и победили га.“⁷⁰

Да, само животом са Христом кроз Светог Духа сила греха се може сломити и тиме се значајно смањити учесталост греха.

Добро здравље

Христос жели да се побрине за наше добро здравље: „Љубазни, молим се Богу да ти у свему буде добро, и да будеш здрав, као што је твојој души добро.“ (3. Јованова 2) „Нека вас сам Бог мира потпуно посвети. И нека, браћо, сав ваш дух и душа и тело буду сачувани беспрекорнима до времена доласка нашег Господа Исуса Христа. Веран је онај који вас позива. Он ће то и учинити.“ (1. Солуњанима 5,23-24; НСП – Метафизика, 2010)

Скоро сам слушао једно предавање др Санга Лија (Sang Lee), који се бави генетиком. Он тврди да уколико гајимо везу поверења са Христом, наши гени раде изванредно и производе хормоне здравља.

У књизи Дениса Смита *40 – Дана [...] бр. 3* пише: „Побожност и молитве о здрављу у последње време⁷¹ нам се приказује сасвим други приступ к здрављу од онога који ми уобичајено познајемо. Ту се ради о мотивацији и сили Светог Духа

70 E. G. W., *Das Wirken des Heiligen Geistes* (Lüneburg, 2006), 11 (Eng. YRP).

71 Та књига се, поред осталог, може набавити на немачком језику на: <http://www.adventistbookcenter.de/>.

за промену стила нашег живота и због тога емоционално здравље заузима широки простор.“

Он сам о томе пише: „Ова четрдесетодневна кратка молитвена богослужења* треба да нам покажу како да сарађујемо са Богом да бисмо постигли савршено телесно, емоционално и духовно обновљење, које нам он жели дати као искуство.“⁷² Један послован човек је написао:

„Ја сам здравствену поруку прихватио захваљујући свакодневном испуњавању Светим Духом. Раније, ниједан здравствени семинар није имао било какав утицај на мене. Раније сам волео месо и при његовом коришћењу нисам био посебно избирљив, а пио сам кафу и црни чај. И нисам уопште размишљао да би то могло представљати неки проблем, тако да сам понекад прихватао и понуђено пиво. Од 2009. године редовно се молим за испуњење Светим Духом. И он ме је осведочио да оставим месо, кафу, црни чај и пиво. Тако сам постао вегетаријанац. Спознао сам да је живот у Светом Духу темељ победе у свим стварима, као и по питању умерености и начина живота.“⁷³

Велика промена у животу Хадсона Тејлора (Hudson Taylor)

Када је Хадсон Тејлор био вођа Кинеске унутрашње мисије, добио је једно писмо од свог колеге мисионара Макартија (McCarthy). Бог је искористио ово писмо да му отвори очи за дивну истину о остајању у Христу и Његовом боравку у нама. Радило се о истини тајне јединства верника са Христом. И од тог дана је Тејлоров пут са Богом постао пут мира, спокојства и победе. Ова задивљујућа промена је била свакако примећена од стране његовог колеге мисионара. Они су на то рекли: „Хадсон Тејлор је кренуо новим путем, као нови

---

72 Dennis Smith, 40-Tage Andachtsbuch Nr. 3 über Gesundheit (Wien, 2014),

* Овде, као и на свим осталим местима, где се говори о овим књигама, употребљен је немачки израз Андахт. Андахт у религиозном смислу представља скуп мисли у молитви, као и кратко богослужење које је првенствено посвећено молитви. (прим. прев.)

73 E-Mails eines Geschäftsmannes vom 7.3. und 21.3.2013, gekürzt, bearbeitet.

човек, у новом свету, да би даље говорио шта је све Бог учинио за њега.”

О томе је Тејлор написао писмо својој сестри у Енглеској, у коме је покушао да јој објасни ту дивну истину коју је открио и дивно искуство које је имао са својим Богом. У том писму је написао: „Мој посао није био до сада тако обиман, тако одговоран и тако тежак као сада, али су сада и притисак и оптерећење потпуно нестали. Овај последњи месец је вероватно био најсрећнији у целом мом животу. Чезнем за тим да ти кажем барем један део од онога што ми је Бог учинио, али не знам колико сам у могућности да ти то довољно разумљиво опишем, у ствари, не постоји ништа ново или необично или тако дивно – а ипак је све тако ново! У једној реченици: ’Где сам до сада био слеп, сада видим.’”

Када је моје оптерећење било највеће, Бог је искористио једну реченицу из Макартијевог писма да ми скине „љуске” с очију. Дух Божји ми је открио истину о јединству са Исусом, коју до тада нисам никада познавао.

Тејлор је наставио у свом писму да описује како му је Бог отворио разум за Христове речи, да је он чокот, а верници лозе. Радосно је написао: „О радости што сам увидео ову истину!” И наставио: „Најслађи део ако се о неком делу уопште може говорити да је он слађи од неког другог, јесте сигурност која доноси потпуну идентификацију [подударност, предање] са Христом. Од када ми је то постало јасно, више се не бринем ни о чему. Јер је Он, то знам, у ситуацији да своју вољу и спроведе, а Његова воља је и моја воља. Није уопште битно где ће ме Он поставити или како ће ме употребити, јер је много неопходније да Он о томе размишља него да ја то чиним. Он мора да ми поклони милост и у најједноставнијим ситуацијама, али ми је и у најтежим околностима Његова милост такође довољна.”

Денис Смит пише о овом доживљају:

„Хадсон Тејлор је пронашао тајну победе на свом путу са Богом. Открио је како се у свим околностима у својој служби за Христа може имати велики мир. Бог нуди сваком свом детету исту такву победу и исти такав мир. Чезнеш ли и ти за

таквом победом и таквим миром? Моја је молитва да сви који читају ову књигу, тачно то и пронађу: победу и мир у Христу, радост која је раније изгледала тако недостижна.⁷⁴

И ја се прикључујем овој молитви и желим свакоме у коме Христос станује Светим Духом, један изобилан и плодоносан живот за Христа, који је обележен натприродном силом Светог Духа. „Ко остаје у јединству са мном и ја у јединству с њим, он доноси много плода.“ (Јован 15,56; НСП – Метафизика, 2010)

Исус је рекао о себи: „Отац, који остаје у мени, он чини дела.“ (Јован 14,10б; Чарнић) Велика је Христова жеља да ти и ја можемо рећи: „Исус Христос, који је у мени, чини своја дела.“

„Христос у срцу, Христос у животу, то је наша сигурност.“⁷⁵

Препорука литературе

Bill Bright, *Beständiges Leben im Heiligen Geist – Wie lernt man das?* (Neuhausen – Stuttgart 1971). Ово џепно издање је распродато и није поново штампано, али се може читати или одшампати преко интернета са адресе: [www.missionsbrief.de-Nachfolge-Jüngerschaft-Mitteilbare Konzepte](http://www.missionsbrief.de-Nachfolge-Jüngerschaft-Mitteilbare-Konzepte).

Dennis Smith, *40 Tage [...] (Buch Nr. 1) – Andachten und Gebetet zur Vorbereitung auf die Wiederkunft Jesu: 4. Tag, Seite 26: Christus in dir, sowie in demselben Buch vierter Teil: Geisterüllt in Christus bleiben, 25-32 Tag, Seite 115-147* (Wien 2012).

---

74 Dennis Smith, *Abiding in Christ*, 10-11.

75 E. G. W., *Der Weg zur Gesundheit* (Winterswijk, 1985), 398 (Engl. МН).

ПОСЛУШНОСТ КРОЗ ИСУСА

*Како тогу да будем весели у послушности?
Које особине има послушност у вери? Зашто је она
радосна? Зашто је послушност у тој властитој
интересу? Послушност кроз божанско-људску
сарадњу. Ко у томе шта ради? Колика се
послушност очекује од мене и зашто?*

Хадсон Тејлор (Hudson Taylor) упоређује Библију са возним редом

Остарели кинески мисионар је на једној конференцији у Франкфурту на Мајни упитан од стране студената теологије како може да верује свакој библијској речи? Одговорио је следеће:

„Ако следећег јутра желите да путујете назад својој кући, отварате возни ред да бисте видели када вам полази воз. И ако у њему пише да први воз полази у 7 ујутро, ви не истражујете ништа даље, него ујутро идете на железничку станицу и тамо налазите воз. Исто тако како ви поступате са возним редом, ја поступавам већ 50 година са Библијом, њеним заповестима и њеним обећањима. Ја сам доживео у свом дугом животу и у животним опасностима стотинама пута да се уверим да су њена упутства увек тачна. Ако, нпр., у Библији пише: 'Иштите најпре царства Божјега, и правде његове, а све друго ће вам се додати', ја сам се по томе управљао и ни у једној критичној

животној ситуацији нисам био разочаран. Ако и ви тако поступате, моћи ћете и ви да стекнете иста таква искуства.”⁷⁶

Послушност кроз Христа има једно посебно име, послушност у вери.

Чему Бог позива проповеднике?

У Римљанима 1,5 (Чарнић) као проповедник пронашао сам за себе програмске речи од великог значаја.

„Његовим смо посредством добили благодат и апостолство да за његово име приведемо послушности вери све народе.”

То значи: Бог позива у своју службу да би људи могли да буду вођени ка послушности у вери. То претпоставља да ја ту жељу добро разумем и да у томе уз Божју помоћ будем пример другима. Када то чиним, делујем у Његово име, а то значи по овлашћењу Исуса Христа.

Допуна овоме се налази у завршним речима Посланице Римљанима. У Римљанима 16,25-27 (Чарнић) видимо на који начин Бог жели да у нама изради послушност вером.

Услед чега настаје послушност у вери?

„А ономе који може да вас утврди по мом јеванђељу и проповеди о Исусу Христу, по откривењу тајне о којој се вековима није говорило, а сад се јавила и кроз пророчка Писма, обзнањена свима народима по заповести вечнога Бога – да би се покорили вери, једином мудрому Богу, посредством Исуса Христа, њему слава у све векове! Амин.”

Овде нам се објашњава да је једна тајна откривена са одређеном намером. Наиме, да би се успоставила послушност (или покорност) у вери.

---

76 Извештај проф. др Карла Хајма (Karl Heim) у једној књизи о кратком молитвеном богослужењу, коју немам на располагању (прим. аутора).

На овом месту се не објашњава о којој се тајни ради. То објашњење налазимо у Колошанима 1,27 (НСП– Метафизика, 2010).

„Којима је Бог хтео да обзнани славно богатство ове тајне међу незнабошцима. Та тајна је Христос у јединству с вама, да ћете с њим делити његову славу.“

Шта чини Христос у нама?

Дакле, тајна је Христос у нама. И какав је резултат настанка послушности кроз веру у нама кроз Христа?

„Дакле, ако је неко у јединству с Христом, он је ново створење. Оно што је старо прошло је, и ево, ново је настало.“ (2. Коринћанима 5,17; НСП – Метафизика, 2010)

Кроз Христа у нама ми добијамо нови живот. Да ли можемо да приметимо код себе одређене промене у карактеру које нам на то указују? Послушност у вери се постиже кроз Христа у нама. На једном другом месту се овакав живот на овај начин описује: „[...] да се испуните сваком пунином Божјом.“ (Ефесцима 3,19)

Како ми осећамо живот послушности у вери?

У 1. Јовановој 5,3: „[...] заповести његове нису тешке.“ У Матеју 11,30; „[...] бремене је моје лако.“ У псалму 119. псалмиста пише: „Радујем се заповестима твојим“ (стих 47); „[...] оне су моје благо“ (стих 56); „[...] бољи ми је од хиљаде златника и сребрника“ (стих 72; НСП – Метафизика, 2010); „[...] слађе од меда.“ (стих 103); „Ходам весело (у нашем преводу: слободно) јер тражим заповести твоје“ (стих 45).

Да, послушност (или покорност) у вери причињава веома велику радост.

За живот нам је потребан сигуран темељ

Данас су многи људи у великој душевној невољи јер због недостатка вере, више немају никакав сигуран темељ. Бог

жели једном уском везом са собом да нам да сигуран темељ на основу своје речи.

Матеј Клаудије (Matthias Claudius) пише: „Човек мора да има нешто сигурно где би могао да ‘баци своје сидро’, нешто што не зависи од њега самога, него нешто од чега он сâм зависи.“⁷⁷

Овај хришћански песник нам показује: за живот нам је потребно двоје, сигуран темељ и поуздана мерила. Где могу да нађем сигуран темељ? Бог је још давно поставио такав темељ. Он се зове Исус Христос: „Јер темеља другога нико не може поставити осим онога који је постављен, који је Исус Христос.“ (1. Коринћанима 3,11) Исус је једини који може да нам дâ сигуран темељ.

Где налазимо најбоља мерила за наш живот?

Ко је уопште овлашћен да успоставља права мерила? Ко може да одређује? Ко може да одређује шта је право? Библија нам на то питање даје јасан одговор у Псалму 99,4: „Ти си [Боже] утврдио правду; суд и правду ти си уредио [...]“ Псалом 111,7-8 допуњује ове речи: „[...] верне су заповести његове; тврде су за вавек века.“ (в. псалом 148,6)

Бог Створитељ одредио је шта је право. Нико осим Њега није овлашћен да успоставља норме и мерила. Ово право припада искључиво Створитељу као власнику свега. Осим тога, нико други и није у положају да одређује шта је право јер нико други нема такву прегледност свега коју Бог има, пошто је једино Бог свезнајући и поседује сву мудрост.

Осим тога, од великог значаја је и карактер онога ко успоставља мерила. Библија нам показује да је Бог љубав, Он је извор љубави, истине, радости и правде.

Због његовог дивног карактера, његових неограничених могућности и његовог свезнања, Бог може све савршено да успостави, како за анђеле и становнике других светова, тако и за људе и животиње. Наш Створитељ пун љубави створио је најбоље услове за живот.

---

77 Matthias Claudius (Edition Steinkopf, 1982),10.

Он то није учинио само са природним законима, као, нпр., одређивања земљиних константи, растојање од Сунца и Месеца, оријентација Земљине осе. Не, Он је такође предузео мере за срећу људи и на обичајно-моралном подручју (в. Јеремија 7,23). Наш брижни небески Отац за нас је створио дивне прописе. Ту чињеницу морамо да имамо на уму када говоримо о значајном феномену у последњем времену, а тај феномен је велика збрка у вези са послушношћу према божанским прописима.

Збрка око божанских прописа

У 2. Коринћанима 4,3-4 читамо: „Ако ли је пак покривено јеванђеље наше у онима је покривено који гину, у којима Бог света овога ослепи разуме неверника, да им не засветли видело јеванђеља славе Христове, који је обличје Бога, који се не види.”

Сотона прикрива и заслепљује. А заслепљен смисао може да има два значења. Прво, да се одређене ствари уопште не виде. А неке ствари бивају „откривено-покривене”. Друго, може да буде зачаран. Тиме се мисли да се на погрешна мишљења гледа као на исправна, тако да човек уопште и не примети како лукаво му се оне подвале. У сваком случају прикривање и заслепљивање спречавају исправан поглед.

Текст нам каже да се то догађа невернима. Оно што може да нас уплаши то је да се то исто у принципу догађа и телесним хришћанима. Они се нису потпуно предали Христу, и због тога „бог овог света” може и њих да заслепи. Међутим, ја сам убеђен да сотона то исто покушава и код духовних хришћана јер је Исус рекао у Матеју 24,24 – „[...]да би преварили, ако буде могуће, и изабране.”

„Сотона не заробљава само свет, него његове обмане и заваривања прожимају чак и оне цркве које исповедају веру у нашег Господа Исуса Христа.”⁷⁸

Исус у својој есхатолошкој проповеди у Матејевом Јеванђељу у 24 и 25, само један једини знак последњег времена

---

78 E. G. W., *Christi Gleichnisse* (Egwwritings.org) 408.2 (Eng. COL).

помиње четири пута: обману или превару. Њено деловање је већ сада јако изражено, а у будућности ће се још вишеструко појачати. Али због заслепљености неће бити довољно, или чак опште неће бити препозната.

Једно подручје на коме је обмана јако изражена, јесте подручје послушности вољи Божјој, према речи Божјој као и према Божанским прописима. Многима није јасно коју врсту послушности Бог очекује и жели од нас, те како нам је могуће да будемо послушни. Ту се ради о послушности у вери. То је посебна врста послушности.

Шта је послушност у вери?

Постоји више могућности да се објасни овај појам, који је тако снажно утицао на апостола Павла. Оно што је сасвим јасно: у сваком случају, то је послушност која се тачно придржава услова које је Бог прописао за спасење. Ради се о томе да уђем у однос потпуног поверења са Христом кроз Светог Духа. Резултат тога ће бити моје спасење кроз Христову жртву. Моје предање Исусу укључује држање заповести силом Светога Духа. То није послушност сопственом силом. Павле је јасно изнео свој став против фарисејске верности закону, којом се жели обезбедити улазак у небеско царство, тачним држањем заповести. Али он такође јасно даје до знања да је послушност неопходна за све праве Христове следбенике. Међутим, то је сасвим другачија врста послушности од јеврејске послушности. То је радосно прихватање спасења кроз Исуса Христа. Он, Свети Дух, у мени Христовом следбенику, чини дела послушности.

Ова послушност се заснива на поверењу јер она долази изнутра, из срца. Денис Смит пише: „Ако неко живи у уској вези са Богом кроз Светог Духа, онда ће послушност сасвим природно, сама по себи, доћи изнутра, из срца, а да ми о томе не морамо много да размишљамо.”⁷⁹ То је послушност која

---

79 D. Smith, *40 Tage Andachten und Gebete zur Vorbereitung auf die Wiederkunft Jesu* (Wien, 2012), 31.

постоји захваљујући божанско-људској сарадњи. На ту тему ћемо се касније вратити, уз нешто опширнији осврт.

Бог је открио једну тајну

Да сажмемо текст из Римљанима 16,25-27:

По заповести вечнога Бога откривена је једна тајна да би се успоставила послушност у вери.

По налогу Божјем се кроз ову тајну – Исус у нама – постиже послушност у вери. Послушност у вери је, дакле, послушност која настаје добровољно а почива на вери, поверењу и љубави. Ми улазимо у однос поверења са Богом; из тог поверења и нашег сазнања да су његови прописи за наше добро, одлучујемо се за ту послушност.

Вера нас оспособљава за послушност

„Уместо да нас ослободи послушности, управо нас вера, и само вера, чини учесницима у Христовој благодати, што нас оспособљава да будемо послушни.“⁸⁰

У чему је онда тајна?

Апостол Павле нам каже у Колошанима 1, 25-27 за себе: „Којој /[цркви]; в. стих 24 – прим. прев.) ја постадох слуга по наредби Божјој која ми је дана међу вама да испуним реч Божју (у бољим преводима, овај део текста гласи: *да проповедам реч Божју у пунини* – прим. прев.) тајну која је била сакривена [...] а сада се јави светима његовим.“ Која је то тајна? „Којима (његовим светима) Бог науми показати како је богата слава тајне ове [...] које је Христос у вама, над славе.“

Тајна која је била сакривена а која је у међувремену откривена, јесте та да сâм Исус, кроз Светог Духа, жели да живи у нама. Текст нам каже да је то за нас нада славе.

А то значи да нам је живот у пунини, који је Бог планирао за нас у овом садашњем и у оном вечном животу у слави,

---

80 Е. Г. В., *Пут Христу*, Препород, Београд, 1997, стр. 50.

само тако загарантован и достижан. У тој блиској вези коју Исус кроз Светог Духа може и жели да има са нама, показује се велика Божја љубав на сасвим другачији начин. „Христос у нама“ – то је срж ове тајне; у најширем смислу то је јеванђеље или план спасења.

У Римљанима 16,25-26 речено нам је да се кроз ову тајну успоставља и делује послушност у вери. То значи да ми кроз Христа у нама не само да можемо да будемо послушни, него то и желимо.

Чиме је Исус у нама?

Како долази до тога да Христос станује у нама, да живи у нама?

У Ефесцима 3,16.17.19 пише: „Да вам да [Бог Отац] силу по богатству славе своје, да се утврдите Духом његовим за унутрашњег човека, да се Христос усели вером у срца ваша, да будете у љубави укоренењени и утемељени [...] да се испуните сваком пунином Божјом.“

Овде се каже следеће:

1. Ми кроз Светог Духа добијамо богату силу за унутрашњег човека;
2. Христос станује у нама вером, преко Светог Духа;
3. тиме ми постајемо у љубави укоренењени и утемељени. Ако Исус Христос станује у нама, онда он у нама развија свој карактер љубави. Библија то назива родом Духа (Галатима 5,22);
4. То чини у нама живот у пунини Божјој (в. Јован 10,10 – Чарнић; и Колошанима 1,9-10).

Ако је Христос у нама, то значи да је сада могуће остварити нашу послушност јер ју је Христос донео. Е. Г. Вајт пише: „Када човек прихвати Христа, он добија силу да живи Исусовим животом.“⁸¹

---

81 Е. Г. В., *Christ Object Lessons*, 314/315.

Он станује тек онда у нама ако имамо потпуно поверење у Њега, а то значи да му се потпуно поверимо. И тада настала послушност у ствари је послушност у вери. Христос жели да живи у нама свој победнички живот.

У Галатима 4,19 налази се још једна драгоцен мисао. Павле пише: „Дечице моја, коју опет с муком рађам, докле Христово обличје не постане у вама.”

Павле се веома бринуо за то да Христос живи у вернима. Он пише: „Докле Христово обличје не постане у вама.” Колико дуго траје док у човеку не постане Христово обличје? Можда 16-17 година? Ја мислим да апостол Павле ипак тиме наговештава један процес. То значи ако се ми свакодневно посвећујемо Христу и свакодневно се у вери молимо за Светог Духа, онда је Христос у нама, али у том међусобном односу мора и да се расте.

Нејасноће

Нажалост, у вези са послушношћу постоје и неке нејасноће. Као прво, желимо да обратимо пажњу на оно основно што је Исус рекао о нашем верском животу: „[...] јер без мене не можете чинити ништа.” (Јован 15,5в) То сасвим сигурно важи и за ово важно подручје послушности.

Као друго, да прочитамо изузетне речи Е. Г. Вајт које нам преносе основне аспекте послушности: „Онај који покушава да задобије небо својим сопственим делима тиме што држи закон, покушава немогуће. Ниједан човек не може бити спасен без послушности, али та дела послушности не треба да долазе од њега самога. Христос треба да чини у њему, да жели и ради оно што је по Његовој вољи.”⁸²

Овде су нам предочене три важне тачке:

1. Немогуће је задобити небо својим делима. То значи да смо у великој заблуди ако желимо да својим трудом, у смислу оправдања делима, нешто заслужимо пред Богом.

---

82 E. G. W., *Review and Herald*, 1.7.1890.

2. Послушност је неутуђиви део живота са Богом. Ту смо ми као следбеници Христови позвани да живимо како Бог жели.
3. Наша послушност не треба да буде наш посао. Дакле, да не настаје нашом сопственом силом, него је потребно да постоји жеља да се она догоди кроз Христа у нама.

Како се то, у ствари, догађа у пракси, желимо да размотримо мало поближе.

Немогућност

Многи људи сматрају да морају сасвим или делимично да заслуже небо. Они мисле да морају ићи тим погрешним путем јер не познају онај дивни пут који је Бог предвидео. Они тиме покушавају немогуће. Сваки онај у коме не живи Христос кроз Светог Духа, покушава немогуће, сасвим свеједно да ли следи једну дугу или кратку листу тачака послушности.

Божја реч нам каже сасвим јасно да ми не можемо бити спасени својим делима (делима закона), него искључиво кроз поверење у Бога. Римљанима 3,28 (Чарнић): „Сматрамо, наиме, да се човек оправдава вером без дела закона“ – овде не пише *без дела вере*.

Послушност је неопходна

Са друге, стране Исус захтева послушност. Његове последње речи упућене ученицима биле су: „Учећи их да држе све што сам вам заповедио.“ (Матеј 28,20) Сасвим је јасно да се овде говори о послушности. Заповести Божје, које је Исус написао својом руком и дао их Мојсију на Синају,⁸³ захтевају од нас послушност. Ово Божје очекивање о коме нам Библија сведочи, Е. Г. Вајт је на овај начин сажела:

---

83 Siehe Helmut Haubeil, Andreasbrief Nr. 10; www.missionsbrief.de/Andreasbriefe.

„Бог нам обећава све своје дарове под условом да му будемо послушни.“⁸⁴

У књизи *Христове приче*, поред овога, пише и следеће: „Карактер Божји се показује у његовом закону и ако желиш да будеш у хармонији са Богом, онда морају принципи који се налазе у основи његовог закона, да буду извор свих твојих поступака. Христос не умањује захтеве закона, него препознатљивим језиком поставља покоравање на исти начин као услов за вечни живот [...]“⁸⁵

Јован нам показује да је послушност најбољи показатељ тога да ли познајемо Бога: „И по томе знамо да смо га познали, ако држимо његове заповести.“ (1. Јованова 2,3; Чарнић). „Ко говори: познајем га, а заповести његове не држи лажа је и у њему нема истине.“ (1. Јованова 2,4; Чарнић) „Ко држи његове заповести, остаје у њему и он остаје у њему.“ (1. Јованова 3,24; Чарнић)

Послушност је такође показатељ тога да ли волимо Бога: „Јер љубав према Богу ово значи: да држимо његове заповести; а његове заповести нису тешке.“ (1. Јованова 5,3; Чарнић)

Библија нам показује да је послушност знак препознавања остатка, који је црква последњег времена.

Откривење 12,17: „[...] које држе заповести Божје.“

Откривење 14,12: „[...] који држе заповести Божје.“

Чарлс Финеј (Charles Finney), највероватније најуспешнији проповедник пробуђења новијег времена, пише: „Пробуђење је нови почетак послушности Богу.“⁸⁶

Исто тако јасно желимо да се држимо онога што се налази у поуци од 31.8.2011: „Послушност није средство спасења, него средство које у животу спасеног јасно показује резултат и благослове спасења.“

---

84 E. G. W., *Christ Object lessons*, 145.

85 E. G. W., *Christi Gleichnisse*, 386. 1+2 (Eng. COL).

86 Цитирано у: *Unser größtes Bedürfnis*, Hrsg. Werner E. Lange, (Lüneburg, 2011) 102.

Послушност у Христу и кроз Христа

Само кроз Христа у нама ми можемо бити послушни, Он једини то може учинити. Исус нам је у свом земаљском животу био прави пример у послушности. Јеврејима 5,8: „Иако и бијаше син Божји, али од онога што пострада научи се послушању.“

Следећи стих нам каже сасвим јасно:

„И дошавши до савршенства постаде – [који су му послушани] – зачетник вечног спасења.“ (стих 9; Чарнић)

Дела 5,32 ово потврђују: Бог даје светог Духа онима који су му послушни.

Да ли то значи да је наша послушност Божјим заповестима услов за наше спасење? Ни у ком случају. Напротив, овде се изражава оно што је Павле увек наглашавао: само кроз веру и послушност Богу можемо доћи до спасења. Онда ће Он кроз свог Духа деловати на чудесан начин да ми радо живимо онако како Он хоће.

То је тачно оно шта Павле пише у Римљанима 8,3-4 (Чарнић): „Јер што закон није могао, зато што је због тела био слаб, учинио је Бог на тај начин што је послао свога Сина у обличју сличном грешном телу, и за грех, осудио грех у телу, да би се праведност, коју закон захтева, испунила на нама – који не живимо по телу него по духу.“

Трајно живети у Светом Духу

‘Живети по духу’ значи трајно живети у Светом Духу. У овом тексту нам се сасвим јасно показује да се неопходна послушност испуњава у нама само кроз Христа и то у онима који живе у Светом Духу. Бог је послао свога Сина да би се правда коју захтева закон преко Њега испунила у нама. Обратимо пажњу на то да текст не каже да се правда испуњава кроз нас, него се испуњава у нама.

Шта у Галатима 2,20 Павле каже о свом животу? „А ја више не живим, него живи у мени Христос.“ Павле овде сасвим јасно пише да његов живот, у ствари, води Христос.

У Језекиљу 36,27 Бог нам каже: „И дух свој метнућу у вас, и учинићу да ходите по мојим уредбама и законе моје да држите и извршујете.“

Да ли нам је јасно шта овај текст каже? Бог жели да нам да свог Духа да буде у нама и тиме Он жели да од нас начини људе који живе по Његовим заповестима, жели да се преко Светог Духа побрине за нашу послушност. Осим тога, из текста видимо јасно да наша послушност настаје кроз Светог Духа и Христа. Тако настаје послушност од срца. Без овакве заједнице, ми можемо да постигнемо само недовољну спољашњу послушност.

„Истина је да се људи могу наоко беспрекорно понашати и без Христове обновитељске силе . Жеља за утицајем у друштву и за поштовањем других може покренути неког да живи уредним животом. Самопоштовање нас може навести да се наоко чувамо зла. И себично срце може да чини великодушна дела.“⁸⁷

Може се десити да желимо држати Божје заповести из осећаја одговорности или јер се то од нас очекује. О томе читамо: „Ко покушава да држи заповести из осећања одговорности јер се то од њега захтева или очекује, неће никад окусити радост коју доноси послушност. Он, у ствари, и није послушан. Докле год Божје захтеве сматрамо теретом јер су они супротни нашим људским склоностима, дотле ми уопште не водимо хришћански живот. Права послушност долази изнутра.“⁸⁸

Чиме Христос живи у нама?

Да се подсетимо: првим основним и потпуним предањем живота настаје веза са Исусом. Он на то предање одговара, „ваља вам се наново родити“ – новорођење (Јован 3,1-21) Овај од Бога поклоњени нови живот одржава се свакодневним обнављањем везе са Христом. А то је повезано са нашим

87 Е. Г. В., *Пут Христу*, Препород, Београд, 1997, стр. 47.

88 Е. Г. W., *Christi Gleichnisse*, (Hamburg 1966), 68/69 (Engl. COL).

свакодневним посвећењем, као и свакодневним молитвама вере за ново испуњење, такорећи једно освежење Светим Духом. На тај начин Исус живи у нама. „Да се утврдите Духом његовим [...] Да се Христос усели вером у срца ваша.“ (Ефесцима 3,16-17)

Испитај се да ли је Христос у теби

Божја реч од нас захтева да испитамо сами себе, да ли је Христос у нама. У 2. Коринћанима 13,5 пише о томе: „Сами себе окушајте јесте ли у вери, сами себе огледајте. Или не познајете себе да је Исус Христос у вама? Већ ако да у чему нисте ваљани.“

Бог жели да ми познајемо своје духовно стање. Када ми то нисмо ваљани? Наша ваљаност је обезбеђена кроз Христа у нама ако смо испуњени Светим Духом. Насупрот томе, ако нисмо испуњени Светим Духом, онда нисмо ваљани. То стање Библија назива *телесност*. Када наш ауто није *ваљан*? Наравно, када није у возном стању. У одређеним околностима, када остане без горива. Шта можемо да чинимо? Можемо да гурамо ауто или да набавимо гориво. Наравно да ћемо набавити гориво. Без Исуса у срцу, наша послушност се може упоредити са гурањем аутомобила без горива.

Да ли нам постаје све јасније, колико велико значење Исус има за нашу веру и наш живот? Исус је за нас незамењив. „Ко има Сина Божјега има живот.“ (1. Јованова 5,12) „Ја сам пут и истина и живот; нико неће доћи к оцу до кроза ме.“ (Јован 14,6)

Исус нам је потребан. Без Њега нам нема спасења, ни живота у пунини овде, као ни оног вечног.

Да ли све више схватамо како, у ствари, настаје послушност? Својим свакодневним предањем и сталним позивањем Светог Духа ми показујемо Исусу своју спремност да он у нама изгради послушност. То можемо добро разумети ако прочитамо текст у 1. Коринћанима 1,30: „Из којег [Бога] сте ви у Христу Исусу, који нам поста премудрост од Бога и правда и освећење и избављење.“ Све то Исус жели и може да нам учини. Ако се каже да нам је Исус постао посвећење (у

нашем преводу, освећење), онда то сасвим јасно значи да нам је Он то и постао да бисмо ми могли живети у послушности.

Када се догађа наше спасење?

Зашто је одговор на ово питање важан? Ако сам ја већ спасен, онда је тиме јасно да је моја послушност последица, а не узрок мог спасења. Оно се догађа у време мог првог основног и потпуног предања Исусу Христу. Ради тога у Ефесцима 2,8-9 пише:

„Јер сте благодаћу спасени кроз веру; и то није од вас, дар је Божји. Не од дела, да се нико не похвали.“

Када је апостол Павле писао Ефесцима, саопштио им је да су они већ спасени. Али у Римљанима 8,24 написао је: „Јер се надом спасосмо [...]“ Дакле, имамо слободу да останемо код Бога или отићи од Њега.

Јасно је да се наше спасење (надом) заснива само на једном: остати у Христу до краја нашег живота или до Његовог другог доласка. Ми смо спасени „кроз веру“ (Ефесцима 2,8), а након тога је потребно да останемо у вери. „Како дакле примисте Христа Исуса Господа онако живите у њему.“ (Колошанима 2,6) Дакле, важно је остати у потпуном предању Христу. О томе Денис Смит пише: „Остати у њему, није дело које нам је постављено као услов да бисмо се радовали спасењу. Више је то наша сагласност са тиме да му дозволимо да делује за нас, у нама и кроз нас.“⁸⁹

Зашто и чему је наше потпуно предање, у ствари, добро и неопходно?

Да кажемо на самом почетку: због ослобађања од тираније нашег ја, јер је наше ја, у ствари, узрок наших проблема. Због тога једна изрека гласи: „Сваки човек је сâм себи највећи проблем.“ Наше ја је увредљиво, повредљиво, оно се љути, жели остварити свој циљ, завидно је, итд. Значење предања Христу

---

89 Dennis Smith, *40 Tage-Andachten und Gebete zur Vertiefung Deiner Gottesbeziehung* (Wien, 2013), 60.

је опширније објашњено у поглављу „Предање Христу“ и изврсно објашњено у књижици „Пут Христу“ у 5. глави. (Ова глава је у немачком издању преведено као *предање*, док је код нас преведено као *посвећење*. Зато је било потребно овде објаснити да се ради о истој глави. Међутим, мора се напоменути и следеће, предање без посвећења није предање, а посвећење без предања не постоји. Зато сам ја употребио при преводу овај израз, како стоји у оригиналном немачком тексту – прим. прев.)

„Бог жели да нас исцели, да нас ослободи. Али пошто то захтева потпуну промену, обнављање целе наше природе, ми се морамо у целости предати њему.“ „Он поставља пред нас висину благослова до које жели да нас уздигне својом милошћу. Он нас позива да му се предамо како би могао да изврши своју вољу у нама. Нама је препуштено да одлучимо хоћемо ли бити ослобођени из ропства греху, да уживамо у узвишеној слободи синова Божјих.“⁹⁰

Живот под влашћу нашег ја живот је у ропству греха. Насупрот томе је Христов живот у нама, живот величанствене слободе деце Божје. Због тога је наше предање важно. Сваки лончар може да формира само ону глину која му је у рукама.

Након нашег предања је најважније и остати у Христу, јер ако останемо у Њему, онда се наше спасење наставља до у вечност, наравно након Христовог другог доласка, у сасвим другој димензији.

Библијска послушност

Код библијске послушности се не ради о заслугама или оправдању делима. Свакако не, то је логична последица мог поверења у Бога, мог предања, мог спасења, мог односа према Христу. Библијска послушност једног новорођеног хришћанина, који је испуњен Светим Духом, није ништа друго него љубав према Богу која се показује на делу. Послушност у сили Светога Духа причињава задовољство, чак одушевљење, како то можемо да прочитамо код Е. Г. Вајт:

---

90 Е. Г. В., *Пут Христу*, Препород Београд, 1997, стр. 36/37.

„Свака послушност долази из срца. То значи целим срцем радити са Христом. Ако желимо, Он ће се тако изједначити са нашим мислима и циљевима, тако довести наша срца и умове у склад са својом вољом, да ћемо слушајући Њега, у ствари, поступати у складу са својом вољом, да ћемо слушајући Њега, у ствари, поступати у складу са својим природним подстицајима. Воља очишћена и посвећена наћи ће своје најзвизишеније задовољство у служби Њему.“⁹¹

Мора да нам буде сасвим јасно да ми својом силом не можемо бити послушни. У књизи *Патријарси и пророци* Господ нам каже:

„[...] нису имали правилно схватање о Божјој светости, о бескрајној грешности свога срца, о својој крајњој неспособности да својом снагом буду послушни [...]“⁹²

Ми не можемо држати Божје заповести својом силом. Тајна послушности се огледа у Исусовом боравку у нама, кроз Светог Духа. Ако заиста волимо Исуса и имамо поверења у њега, ако он кроз Светог Духа станује у нама, онда нам послушност причињава велико задовољство. Ако је Исус у нама, онда Он утиче на то да Његов закон имамо у срцу.

Како се практично остварује послушност кроз Исуса у нама?

Пре него што пређемо на ову тему, желим да поновим цитат Е. Г. Вајт који нам показује правац деловања. „Онај који покушава да задобије небо својим сопственим делима, тиме што држи закон, покушава немогуће. Ниједан човек не може бити спасен без послушности, али та дела послушности не треба да долазе од њега самога. Христос треба да чини у њему, да жели и ради оно што је по Његовој вољи.“⁹³

91 Е. Г. В., *Чезња векова*, Препород, Београд, 2011, стр. 579 (668).

Последња реченица у немачком је преведена: „[...] своје најзвизишеније задовољство, наћи ће у томе да следи његов пример предања.“ (прим. прев.)

92 Е. Г. В., *Стварање – Патријарси и пророци*, Препород, Београд, 2001, стр. 335.

93 Е. Г. В., *Review and Herald*, 1.7.1890.

Чудо послушности на свадби

Свима нам је познат извештај са свадбе у Кани, на којој је Исус учинио своје прво чудо. Он је претворио воду у вино, то је било непреврело вино, које ми данас називамо грожђани сок. Шта се десило тамо? Марија, Исусова мајка, чула је да је нестало вина и о томе је обавестила Исуса. Али Исус није реаговао онако како је она очекивала. Упркос томе, она је сматрала да ће се Он на неки начин побринути за решење проблема јер је рекла слугама: „[...] што год вам рече [Исус] учините.” Марија је тиме подстакла у слугама поверење према Исусу. Кад им је Исус након тога рекао „Напуните судове водом” (Чарнић), они су одлучили да управо то и ураде. Онда им је рекао: „[...] захватите сада и однесите домаћину свадбе” (НСП – Метафизика, 2010), и они су то учинили.

Овде можемо да утврдимо следеће: пошто су слуге стекле поверење у Исуса, одлучиле су да добровољно изврше Његов налог. Другачије речено: њихова спремност и њихова одлука биле су препознатљиве по поступцима којима су показали послушност, чинећи оно што им је речено. Исус је од воде начинио један напитака изванредног укуса. То је било Његово прво чудо.

Да разгледамо појединачне кораке.

- ▶ Марија је својим указивањем у слугама изградила поверење према Исусу.
- ▶ Слуге су показале своје поверење и своју спремност тиме што су учиниле оно што им је Исус наложио.
- ▶ У претварању вина у воду ни Марија ни слуге нису имали свог удела. Чудо је учинио сâм Исус.

Али: да ли би се чудо догодило и без свих ових припремних корака? Дакле, важно је да смо послушни Исусу. Такође је важно да Му своју вољу и своју одлуку ставимо на располагање и тиме практично покажемо своју послушност. Ако то чинимо, онда Исус – и то Он сâм – може да учини чудо. Такође, Он сâм чини и чудо послушности у нама. На тај начин, у ствари, и настаје послушност у вери. Исус нам је дат од Бога за: мудрост, правду, посвећење и спасење (1. Коринћанима 1,30). Наша одлука да прихватимо Његову вољу и наши припремни

кораца послушности представљају, у ствари, кључ за оставење чуда послушности, која Исус чини у нашем животу.

Божанско-људска сарадња

Овде ће нам од велике помоћи бити један извештај из књиге *Пророци и цареви*:

„Док је Бог деловао на Данила и његове пријатеље да хоће и чине као што му је угодно, они су градили своје спасење (Филибљанима 2,13). Тиме се на делу открило начело, без кога се не може постићи никакав истински успех. Људски напори лишени божанске снаге не вреде ништа; без људског настојања ни божански напори код многих ништа не могу да постигну [...]

Бог ће удељујући свога Духа, подржати сваку добру меру, сваку племениту одлуку. Они који ходе путем послушности, наићи ће на многе препреке [...] Његовом снагом они могу да савладају свако искушење да победе сваку тешкоћу.”⁹⁴

„Бог је планирао да његова божанска сила сарађује са људским трудом.”⁹⁵

Марк Финли је написао: „Деловати заједно са Богом је највеће задовољство и испуњење.”⁹⁶

Који је удео човека, а који удео има Исус у нама?

1. Ради се о нашем поверењу у Исуса, који у нама делује да желимо и чинимо што Му је угодно. Он у нама ствара атмосферу воље да учинимо Његову вољу, тако да ми знамо шта треба чинити, али Он чека на нашу одлуку да то спроведе.
2. Искључиво је наш задатак да донесемо одлуку да прихватимо Божју вољу. Ту Бог у потпуности поштује нашу

94 Е. Г. В., *Историја пророка и царева*, Препород, Београд, 2000, стр. 312 (487).

95 Е. G. W., *Das Wirken des Heiligen Geistes* (Lüneburg 2006), 8.

96 Mark Finley in seinem Buch Entscheidung.

личност и нашу слободну вољу, Он може да делује тек након наше одлуке и Он чека на ту нашу одлуку.

3. Наш је задатак да одлуку поверења према Исусу коју смо донели учинимо видљивом и да је изразимо кроз поступке послушности. Ови поступци који указују на нашу послушност могу по свом обиму да буду веома различити. О томе ће касније бити још неких примера.
4. Тада Бог сâм преузима најважнији део на себе и захваљујући нашем поверењу и припремном делу, још нам помаже у испуњавању наших обавеза. Притом не смемо да заборавимо да је велика разлика између тога да ли је моја одлука и моја послушност постигнута мојом или божанском силом. Мој део је урађен у божанској сили ако Исус Христос кроз Светог Духа станује у мени. То чини послушност радосном, свеједно да ли се ради о мањим или већим стварима.

Питања

Постоје различита схватања о томе како уствари долази до тога да постајемо послушни. Неки заступају став да је то резултат божанско-људске сарадње; други кажу да Бог, тј. Христос, то све чини сам. Како се то подудара? Многи су и у Исусово време сматрали да је довољно само прихватити истину. О томе читамо у *Чежњи векова*: „Највећа обмана људског ума у Христове дане било је сазнање да само пристајање уз истину сачињава правду.”⁹⁷

Бог не очекује од нас да ми пасивно прихватамо Његову вољу, него очекује да ми на њу реагујемо. Дакле, очекује нашу повратну реакцију. То значи да са Христом у срцу доносимо позитивне одлуке и да их затим спроведемо у пракси. „Ми смо изабрани да узмемо све оружје Божје и да се боримо у доброј борби вере, ми смо зато изабрани да користимо

---

97 Е. Г. В., *Чежња векова*, Препород, Београд 2011. год.; Стр. 256.(309.)

средства која нам је Бог ставио на располагање. Ми смо избрани за постојану веру.”⁹⁸

„Нека нико не износи схватање по коме човек не треба да чини ништа или има да учини тек мало у великом делу победе над својим гресима јер Бог не чини ништа за човека без његове сарадње [...] од првог до последњег корака, човек мора да буде Божји сарадник. Никада и никога немојте навести да помисли како човек треба да учини само мало или ништа; уместо тога, учите људе да сарађују са Богом како би успешно победили своје грехе.”⁹⁹

Када укључимо нашу одлуку и све припремне кораке, онда је сасвим јасно да је то резултат сарадње Бога и људи, иако се чак и сви припремни кораци врше тек ако је Исус кроз Светог Духа у нама. Према мом личном сазнању, то је прави поглед, ту Бог показује да потпуно поштује човека и не делује без његове сагласности. И ту своју сагласност човек треба да покаже видљиво, својим поступцима послушности. Јасно је такође да је Бог преузео на себе одлучујући део. Ми морамо да видимо све фазе једног оваквог догађања, а тиме и обе стране (Бога и човека) на заједничком послу.

Добар пример божанско-људске сарадње имамо у борби Израелаца и Амаличана у пустињи (в. 2. Мојсијева 17,8-16). Исус Навин се борио са својим трупима, али победа је дошла јер се Мојсије молио уз помоћ Арона и Ора.

РАЗЛИЧИТ СТЕПЕН ПОСЛУШНОСТИ

Марија Исусова мајка

Када је анђеоло Гаврило Марији најавио Исусово рођење, она је само изразила своју сагласност са Божјом вољом. Она је рекла: „Ево слушкиње Господње; нека ми буде по речи твојој.” (Лука 1,38) Више од тога није могла да учини, осим да у потпуном поверењу чека на деловање Божје. Дакле, за њу је

⁹⁸ E. G. W. : Testimonies, to Ministers and Gospel Workers, 453f,

⁹⁹ E. G. W., *A New Life*, 38/39; цитирано у Библијској поуци, од 6.9.2013, стр. 83.

у том моменту била важна само сагласност. Ово прихватање воље Божје за њу је садржавало велике промене и, људски гледано, један високи ризик. Видимо да је Марија живела у потпуном предању.

Десет губаваца

Викали су: „Исусе учитељу! Помилуј нас.“ Исус је видео њихово поверење и одговорио им: „Идите и покажите се свештеницима. И они идући очистише се.“ (Лука 17,13-14)

Ови људи су показали своје поверење и своју одлуку тиме што су одмах кренули. Исус их није поштедео ходања. Да ли су они оздравили ходањем? Не! Они су оздравили јер их је Исус исцелио на основу њиховог поверења које су показали послушношћу. У процесу свог оздрављења они нису имали никакав удео. Ипак је њихово поверење и показивање тог поверења практичном послушношћу, било кључ да Исус може да учини чудо за њих. Али је то чудо учинио он сам.

Неманово исцељење

Сећамо се сигурно Немановог исцељења од губе. Божји налог преко његовог слуге Јелисија гласио је: „Иди и окупај се седам пута у Јордану, и оздравиће тело твоје, и очистићеш се.“ (2. о царевима 5,10) Немана је овај налог наљутио, тако да је тек на наговарање својих слугу стекао довољно поверења да би послушао и учинио шта му је речено. Бог га није поштедео одласка до Јордана и уроњавања. Након седмог уроњавања Неман је био исцељен од губе. Да ли га је седмоструко уроњавање исцелило? Не! Практично показана послушност, као резултат његове слабе вере покренула је божанско исцељење. Овде видимо поново: нешто поверења у Бога и практичне послушности воде к чудима Божјим. У овом чуду Он није имао удела, али се оно не би догодило да није било његових припремних корака.

Руди и Марија Ане (Anne) Хиршман (Hirschmann)

Након другог светског рата један млади брачни пар, који је управо био крштен у Адвентистичкој цркви, становао је у Гросдингхартиngu (Großdingharting) код Бад Ајблинга (Aibling). Марија Ане је очекивала своју прву бебу и морала је из здравствених разлога дати отказ у школи, где је радила као учитељица. Руди је тражио радно место и због тога је седмицама путовао узалуд за Минхен (München). Њихова уштеда се полако топила све до шест марака. Осим тога, имали су новаца у једној коверти, који је припадао Богу. То је био десетак који су они оставили на страну. Шта да раде? Марија Ане је рекла: „Руди, када утрошимо сав свој новац, бићемо у искушењу да узмемо Божји новац, зато ће бити најбоље ако га не будемо имали у кући. Када ујутро кренеш возом за Минхен, понеси га са собом и предај га благајници Уније.“ Тако се и десило. Он је новац дао благајници, а она га је наравно питала: „Како сте?“ И он јој је испричао. „Сачекај један моменат.“ Кратко је телефонирао и онда му је рекла: „Мислим да смо ти нашли посао. Иди на ову адресу и питај за господина Бауера (Bauer).“ Након пола сата он је већ био примљен на посао. Овај брачни пар је дао свој десетак иако су били остали без пара. Они су своје поверење у Бога показали практичном послушношћу, а тада је Бог деловао.¹⁰⁰

Туристичка компанија на острву Гуам

Један брачни пар, коме је припадала једна туристичка компанија на острву Гуам, обратио се Богу. Прво се крстила супруга, а супруг ју је следио у јануару 2004. године. Уз многе молитве су припремали фирму за светковање суботе. Отказали су свим хотелима своје услуге за суботу. Затим су објаснили разлоге свог отказивања, путничким агенцијама, хотелима, трговцима, а ови су им рекли да ће морати своје налоге да дају конкурентским фирмама. Њихови запослени су били веома забринуте за своја радна места јер је ова одлу-

---

100 Helmut Haubeil – Predigtmappe # 156 – Aus Maria Anne Hirschmann I changed Gods.

ка изгледала као смртна пресуда фирми. Нека нам наш брат сам исприча како је било: „Добро се сећам још увек прве суботе када је наша фирма остала затворена. У Петак увече смо на нашем телефону укључили аутоматску секретарицу ради очекиваних резервација. Ове прве нерадне суботе време се сасвим неочекивано променило и цео дан је пљуштала киша. У суботу увече смо установили да је наша аутоматска секретарица била пуна резервација за недељу. И свих наредних шест месеци време се понашало према истом принципу: петком лепо време, суботом страшна киша и лепо време у недељу. Бог се побринуо за нас.“ Наш брат нас извештава и о даљим чудима у вези са овим случајем, које ми ради простора не можемо овде да напишемо. (Искуство је опширно описано у часопису *Missionsbrief Nr. 40* – март/април 2014. год.)¹⁰¹ Повеље и поступци припреме били су задатак наше браће, али сва чуда која су следила је могао само Господ да учини.

Да мало размишљамо о томе:

„Када је човечја воља удружена у заједничком деловању са вољом Божјом, она тада може све. Све што се треба урадити по Божјој заповести, може се и урадити у Његовој сили јер све његове заповести дају и способност за извршење задатка.“¹⁰²

На послушности почивају богати Божји благослови. А послушност је у основи само живети са поверењем и у предању Богу.

Зашто је послушност у нашем сопственом интересу?

Бог је тако испланирао да је послушност за наше добро. У Јеремији 7,23 пише следеће: „[...] слушајте глас мој и бићу вам Бог и ви ћете ми бити народ, идите свим путевима које вам заповедих, да би вам добро било.“

Сваки лекар ће нам рећи да лек само онда помаже ако се савесно примењује. То значи да је неопходно бити послушан

---

101 Steve Kasperbauer, *Gott ist treu* (Copyright Brigitte Kinder, Braunau 2013) – може се добити код *Adventist Book Center*: www.adventistbookcenter.de

102 E.G.W., *Christi Gleichnisse* (Hamburg, 1966), 253 (Eng. COL).

лекару да бисмо оздравили. Ниједан лекар колико год да је добар, не може помоћи неком пацијенту ако он не поштује његова упутства.

То значи да послушност није само логична последица мог поверења и мог предања, него да је послушност изразито у мом сопственом интересу јер су сви божански принципи дати за наше добро.

Како је оно било са змијом од бронзе (4. Мојсијева 21,4-9)? Ако су људи у складу са Божјим упутством погледали у змију, оздрављали су. Да ли је окретање главе изазвало оздрављење? Наравно да није. Они су оздрављали јер су тим погледом показали своје поверење у Бога, а онда их је Он исцелио, то је само његово дело. Послушност је и овде била у њиховом интересу.

„Вером Ноје [...] обузет страхопоштовањем начини ковчег за спасење свога дома.“ (Јеврејима 11,7; Чарнић) Градња брода је била последица Нојеве вере и он је показао да је његова вера била права. Он је сву своју имовину и све своје време уложио у остварење тог пројекта. И сигурно је да се због тога није покајао. Зар његова послушност није била изразито у његовом интересу? Он то није знао унапред, али се надао. При том нам је свакако јасно да се градња брода такође одвијала под Божјим вођством и Његовом силом.

Једнострани погледи

Нажалост данас се на Божје принципе гледа потпуно једнострано. Мисли се о Божјим законима само као о заповестима, често само у смислу ограничења, којима се треба само покоравати. Притом су Божји закони најпре Његова обећања нама. Наредбе Божје нам показују шта Он, у ствари, може да учини у нашем животу ако смо ми повезани са Њим повећењем и љубављу. Божји закони су закони благослова.¹⁰³ Послушност је, једноставно речено, став којим можемо божанску мудрост и силу увести у наше дело. Ако на послушност

---

¹⁰³ Nach Anmerkung in Andrews Study Bible, 767, zu Ps. 119,38.

гледамо из ове перспективе, онда нас она више не плаши него нам причињава радост.

Послушност као дар Божји

„Ако Исус остварује послушност у нама, то значи да је послушност дар, поклон Божји. Када послушност схватимо као дар, онда нам то помаже да избегнемо две опасности: Као прво да избегнемо заблуду 'јефтине милости' и друго, превару легализма.

Под појмом 'јефтина милост' најчешће се подразумева то да је човек спасен ако прихвати Христа, онда послушност више није неопходна јер је закон укинут, а поред тога, ми Га и тако и тако не бисмо могли држати. То изгледа сасвим тачно од стране телесног човека. Али у сили Божјој, ми можемо и желимо бити послушни. Схватање да се држањем закона може заслужити спасење велика је заблуда, а осим тога, ако се прихвати озбиљно, представља велики терет. Ако Исус кроз везу са нашом одлуком и нашом вољом остварује послушност у нама, тада видимо да је послушност веома важна, а поред тога, постаје јасно да наша послушност нема карактер заслуга јер смо је добили као поклон.“¹⁰⁴

Послушност је неопходна као резултат и плод наше везе са Богом и резултат спасења, али никако није услов спасења. Сваки човек може доћи Исусу без икаквих предуслова, онакав какав је, али нико не може остати онакав какав је. Или можда мислимо да један лопов када се обрати – дакле, буде спасен – може и даље слободно наставити са својим лоповлуком?

Нас саме и наше дужности ставити у веће руке

Важно је да се ми ослободимо сами себе и својих обавеза и све поверимо Божјем вођству. Није потребно да сами себе сматрамо толико важним. И то важи за све ствари, јер ми не

---

¹⁰⁴ Studienanleitung Standardausgabe, 31.3.2011, 11 (овај текст се налази и у нашој поуци од 31.3.2011. на 10 стр. али је скраћен, зато сам текст превео из немачке поуке – прим. преводиоца).

треба ништа да задржимо за себе. Да ли је потребно да нешто задржим за себе ако ја то све могу да положим у много веће руке, у руке Божје? Да ли би то било мудро?

Ако желимо да се Господ брине за нас, да задовољава наше потребе, да нас штити од наших непријатеља, да нас води најбољим путевима, онда је сасвим логично да морамо да слушамо Његов глас и да идемо оним путевима које он за нас изабере.

Приче 3,5-6. „Уздај се у Господа свим срцем својим, а на свој разум не ослањај се. На свим путевима својим имај га на уму, и он ће управљати стазе твоје.”

Ово указивање ми данас можемо добро да разумемо. Многи возачи данас користе неки навигациони систем. Ми се ослањамо на бољи преглед који има наш навигациони систем, али наш разум због тога није искључен. Он је упркос томе нужан јер возња ипак остаје наш задатак. Али смо ми повезани са једним „вођом” који има много бољи преглед и каже нам где треба да скренемо или да је потребно због неког успорења саобраћаја користити заобилазницу; или можда пребрзо возимо итд. Ми на основу милости Господње имамо право да идемо кроз живот користећи „божанску навигацију”. Због тога је важно да се целим својим срцем ослонимо на нашег дивног небеског вођу који нам даје разум. Он обећава да ће нас водити исправно, и то нам чак гарантује својим угледом. „[...] води ме стазама праведним имена ради својега.” (Псалам 23,3) И овде је такође послушност у нашем интересу.

Због покоривања божанским законима, свеједно да ли се ради о природним или духовним законима, код сваког човека се показују добри резултати. Не само код верних него и код неверних, показују се добри резултати ако су послушни Божјим законима. Ја то називам природним благословом. Али се и на духовном подручју послушношћу догађа много тога, све до правих чуда. То називам натприродним благословом.

Поверење и послушност се међусобно обогаћују. „Видиш да је његова вера деловала заједно с његовим делима, и делима му се вера усавршила.” (Јаков 2,22; НСП – Метафизика,

2010) Поверење у Бога потпомаже послушност, а послушност потпомаже наше поверење у Бога.¹⁰⁵

Овде желим да поновим погодан цитат Дениса Смита: „Ако неко живи у уској вези са Богом кроз Светог Духа, онда ће послушност сасвим природно, сама по себи, доћи изнутра из срца, без да ми о томе морамо много да размишљамо.“¹⁰⁶

Ако послушност схватимо исправно, онда ћемо такође исправно разумети и дивне изјаве о закону Божјем у псалмима (посебно у псалмима 19 и 119). Они нам показују да посвећење, спасење и закон иду заједно. Свака спасена особа ће високо ценити Божји закон и животом под вођством Светог Духа, са Исусом у срцу, биће радо послушна. Ја мислим да ниједан телесни хришћанин не може уопште да разуме изјаве псалмисте у 119. псалму. Вероватно их сматра претераним. Док се духовни хришћанин, насупрот томе, може сасвим саживети са оним шта псалмисте пише.

Расти у послушности вером

Бог нам је поручио: „Ако ми у послушности из дана у дан ходамо у светлу Господњем, наш унутрашњи човек ће напредовати, док узрастемо до савршене висине Христове.“¹⁰⁷

Колику послушност Бог очекује?

Колику послушност Исус жели да изгради у нама? Мало, много или у свему?

У Мојсијевом животу о томе имамо један добар пример. О томе пише у 2. Мојсијевој 4,24-26: Мојсије је ту у Мадијанској пустињи добио налог да изведе Израел из Египта. „На путу (за Египат) Мојсије је доживео једно изненадно и страшно упозорење, због незадовољства Господњег. Један анђеол му

---

105 Књига која се може радо препоручити је *Вера и дела* (Glaube und Werke, Advent-Verlag, 139 Seiten).

106 D. Smith, *40 Tage Andachten und Gebete zur Vorbereitung auf die Wiederkunft Jesu* (Wien, 2012), 31.

107 Е. Г. В., *Порука младим хришћанима*; немачки: (RJ 9.3, DE, Eng.: MYP 15,3 egwwirtings.org). Овог цитата нема у нашем преводу.

је стао на пут у претећем положају, као да жели да га убије на лицу места. Ово се догодило без икаквог објашњења, али се Мојсије одмах сетио да је један Божји захтев био изгубио из вида.

Наговорен од своје супруге пропустио је да обреже свог најмлађег сина све до тог тренутка.“ Тада је дечак одмах обрзан. „Након тога је анђеоло дозволио Мојсију да настави пут. Својим налогом да оде Фараону, Мојсије се нашао у веома опасној ситуацији, његов живот је могао да буде сачуван само анђеоском заштитом.

Таква заштита није била могућа докле год је он свесно запостављао барем једну дужност.“ Сада је на реду поука за нас, читамо у Патријарсима и пророцима следеће: „У време велике невоље непосредно пре Другог Христовог доласка, праведници ће бити сачувани уз помоћ небеских анђела; али преступници Божјег закона неће уживати никакву заштиту. Анђели тада неће моћи да штите преступнике било којег божанског прописа.“¹⁰⁸

За нашу је заштиту, за нашу срећу и за наше добро да поштујемо све заповести Божје. Знамо да су Адам и Ева морали да напусте царство Божје због једног греха.

Мислим да овде имамо јасан одговор на питање колику послушност Бог очекује. Сасвим је разумљиво да Бог очекује послушност у свему када имамо на уму да је та послушност коју Исус чини у нама за наше добро у свим стварима. Исус жели да и у нама тако верно испуни вољу Божју, како је то чинио и у свом земаљском животу. Његов став, за време Његовог земаљског живота био је следећи: „Хоћу чинити вољу твоју, Боже мој, и закон је твој мени у срцу.“ (Псалам 40,8) А својим ученицима је рекао: „[...] ја одржах заповести оца својега [...]“ (Јован 15,10) Осим тога, ако потпуна послушност значи и потпуну срећу, живот у пунини сада и у вечности, онда је сасвим јасно да свако умањење послушности представља губитак благослова. Сви они који су у царству Божјем и који ће бити у

---

108 Е. Г. В., *Стварање, Патријарси и пророци*, Препород, Београд, 2001, стр. 228 (256).

њему, биће радосно послушни Богу у свему. Тиме ће љубав и склад бити осигурани међу свим створењима.

Завршна мисао

У тексту Јеремија 7,23 налази се сажетак целе ове теме. Те речи су биле дате Израелцима при изласку из Египта: „[...] слушајте глас мој и бићу вам Бог и ви ћете ми бити народ, и идите свим путевима које вам заповедих, да би вам било добро.“ Овде нам Господ даје једно драгоцено обећање. Шта нам он то обећава ако ћемо бити послушни његовој речи? „[...] бићу вам Бог и ви ћете ми бити народ [...]“ Али он још додаје и ово да идемо целим путем ради нашег личног добра. Овај текст можемо користити као обећање у молитви за послушност од срца.

Апостол Јован

Диван резултат послушности у вери можемо да видимо у животу Јована, Исусовог ученика. О томе у књизи *Пут Христу* пише следеће: „Из дана у дан Христос је све више привлачио његово срце, све док на крају није изгубио себе из вида, испуњен љубављу према свом учитељу. Његов гневљив, честољубив темперамент дошао је под утицај силе која преображава. Препорођујући утицај Светог Духа обновио је његово срце. Сила Христове љубави преобразила је његов карактер. То је сигурна последица сједињења са Исусом. Када Христос борави у срцу, цела природа се мења. Христов Дух, Његова љубав, омекшава срце, обуздава душу, уздигне мисли и жеље према Богу и Небу.“¹⁰⁹

Е. Г. Вајт пише: „Господ је тако одредио, да свака душа која је послушна Његовој речи, има Његову радост, Његов мир и Његову постојану силу.“¹¹⁰

Моја је жеља и молитва да сви верни продру до велике радости у послушности кроз веру.

---

109 Е. Г. В., *Пут Христу*, Препород, Београд 1997, стр. 59.

110 Е. Г. W. HP 53.4 (egwwritings.org); (Цела адреса гласи: <https://egwwritings.org/> – прим. прев.)

Нека нам Бог дарује велике победе у нашој послушности вером кроз Исуса Христа и Светог Духа у нама. „[...] који твори вољу Божју остаје довека.“ (1. Јованова 2,17)

„Али милост Господња остаје од века и до века на онима који га се боје [...] који држе завет његов, и памте заповести његове, да их извршују.“ (Псалам 103,17-18)

АТРАКТИВНА ВЕРА КРОЗ ИСУСА ХРИСТА

*Шта је татаљ атрактивне вере? Чите се постижје
јединство теђу верниста? Шта чини нашу веру
атрактивноз за нашу породницу и свет? Продубљење
покреће мисионство — чите?*

Мој партнер ми је у молитви у току 40 дана молитвених богослужења рекао: „Желим да имам привлачну веру да би и моја деца следила Исуса.

Мери Џонс (Mary Jones), девојчица из Велса (Wales), код једне удаљене породице, која је поседовала Библију, могла је једном седмично да чита из те Библије. То се догађало од њене 10. до њене 15. године. Она је волела Библију од свег срца и због тога је радила многе послове да би зарадила довољно новца да може да купи једну Библију. Шест година је штедела сваки цент, да би у 16. години путовала 40 километара, боса до једног пастора, да купи Библију. Пастор јој је рекао да има само још две Библије, али су оне обе већ резервисане за неке одређене људе. На то се Мери горко расплакала. Пастор ју је питао зашто толико плаче. Онда му је она испричала да већ шест година штеди сваки новчић да би купила Библију. То пастор више није могао да поднесе и дао јој је једну Библију. Тада је Мери пресрећна кренула кући. Да ли је Библија за њу била атрактивна? Да ли је вера за ову девојчицу била атрактивна? То се догодило 1800. године. Тај догађај је тако снажно заинтересовао пастора да је основао прво библијско

друштво у свету, Британско и инострано библијско друштво. Након тога су основана и многа друга библијска друштва. И то само зато што је једна девојчица тако силно волела Библију. Атрактивна вера утиче.¹¹¹

Шта се подразумева под појмом 'атрактивно' (привлачно)?

Речници објашњавају: 'атрактивно' је привлачно, задобијајуће, фасцинантно, пожељно. Ко не би пожелео једну такву веру? Мислим да свако ко о томе дубље размишља жели да има једну атрактивну, фасцинантну веру.

Како бих волео ту веру? Како она треба да изгледа?

1. Она треба да ми нуди сигуран темељ за живот на који се могу потпуно ослонити.
2. Она треба да буде основана на истини, а не на заблуди или лажи.
3. Она треба да почива на откривењима нашег брижног и премудрог Оца, не помешана са људским наукама, да би служила за наше добро.
4. Она треба потпуно да осведочава и причињава велико задовољство.
5. Она треба да доноси значајне предности за живот.
6. Она треба да буде постојана и у тешким животним околностима, као што су болест, невоља или чак смрт.
7. Она треба да даје разумну наду за вечност.

Све ове наведене тачке имају везе са нама, али једна атрактивна вера би требало да има још један утицај. Мој партнер за молитву је рекао: желим да имам једну атрактивну веру да би и моја деца следила Исуса. Атрактивна вера треба

---

111 Aus Wikipedia, Mary Jones (Пастор се звао Томас Чарлс – прим. преводиоца).

да доведе до тога, да се наши драги, али и други људи заинтересују за ту веру и да пожеље да је и они имају. Због тога:

Још један важан утицај

8. Та вера би требало да буде привлачна за људе који су нам блиски, али и за оне са којима имамо само контакт.

Шта се подразумева под атрактивном вером?

Да кажемо унапред: атрактивна вера је духовно хришћанство, живот са Исусом Христом у нама кроз Светог Духа.

Следећи цитат из Библије би требало добро запатити, Ефесцима 3,16.17.19: „[...] да вам да силу по богатству славе своје, да се утврдите Духом његовим за унутрашњег човека, да се Христос усели вером у срца ваша, да будете у љубави укоренењени и утемељени; [...] да се испуните сваком пунином Божјом.”

Овде нам је објашњено да Духом Божјим постајемо снажни да тиме Христос станује у нама. А тада Он у нама развија свој карактер љубави. Тиме ћемо бити ослобођени ропства нашем ја и доживети величанствену слободу деце Божје.

У Јовану 14,6 записане су Исусове речи: „[...] ја сам пут и истина и живот; нико неће доћи к оцу до кроза ме.”

Ако је Исус кроз Светог Духа у мом срцу, онда је Он такође, мој пут к Оцу, мој вођа у истини, и Он је живот. А то значи највиши квалитет живота.

Како Исус описује атрактивну веру?

Исус ову веру назива „живот у пунини”; „[...] ја сам дошао да имају живот и да га имају у изобиљу.” (Јован 10,10б; Чарнић; означава количину или трајно богатство)

Ефесцима 3,19б: „[...] да се испуните сваком пунином Божјом. Јер у њему (Исусу) телесно обитава сва пунина Божанства, а ви сте пуни у њему.” (Чарнић)

То је врхунац онога што се може достићи у овом животу. И то Бог у својој љубави жели да нам да.

Затим је у Јовану 4,14 назива: „[...] извор воде која тече у живот вечни.“ То значи да ја могу да пијем из тог извора и моја чежња ће бити задовољена. Сви људи чезну за срећом, а не знају да је то у стварности чежња за личним односом са Богом јер према Проповеднику 3,11 (НСП – Метафизика, 2010) „чак је (Бог) и вечност ставио у срце људима.“ (Ко није пронашао присну заједницу са Богом, има вакум у срцу – Блез Паскал) Због тога постоји стална жеља за све вишим.

У Јовану 7,38 Исус је рекао за таквог човека: „[...] из његова тела потећи ће реке живе воде.“ То значи да они имају изобилан живот, зраче добротом и врше драгоцен утицај на друге.

Атрактивна вера представља један богато испуњен живот на овом свету и једну још несхватљиву димензију у вечности.

Где нам Божја реч показује да је моја вера атрактивна за друге?

Да прочитамо из Исусове молитве у Јовану 17,20-23: „Али не молим само за ове, него и за оне који на њихову реч верују у мене, да сви буду једно, као што си ти, Оче, у мени и ја у теби, да и они буду једно у нама, како би свет поверовао да си ме ти послао. Дао сам им славу коју си ти дао мени, да буду једно као што смо ми једно; ја у њима, а ти у мени, да буду савршено уједињени, да зна свет да си ме ти послао, и да си их љубио као што си љубио мене.“ (Чарнић); Јов. 13,34.35 (Чарнић): „Дајем вам нову заповест, да љубите један другог, као што сам ја вас љубио, да и ви љубите један другог. По том ће сви познати да сте моји ученици – ако будете имали љубави међу собом.“

Исус се молио да његови ученици у свим временима буду јединствени. Он се такође молио и за тебе и за мене. Исус се није молио само због тога за наше јединство да бисмо се ми у нашим заједницама добро осећали и једни другима помагали, него Он ту јасно изражава да је међусобно јединство ученика привлачно за људе из света. Он је рекао да на основу јединства међу ученицима свет верује и препознаје три важне ствари.

Шта препознаје свет по нама?

1. Свет препознаје на основу љубави која се показује међу ученицима и унутар цркве да су ти људи Исусови следбеници. То значи да свет мотри на нас. Свет препознаје да је љубазно понашање међу ученицима последица њиховог односа према Исусу. („По том ће сви познати да сте моји ученици ако будете имали љубави међу собом.” Јов. 13,35; Чарнић)
2. Свет верује на основу међусобног јединства Исусових ученика да је Исус послат од Бога. („[...] како би свет поверовао да си ме ти послао.” Јован 17,21) То значи да људи по љубазном међусобном односу ученика препознају Исуса као онога који је од Бога послат спаситељ.
3. Чудно је да људи из света на основу љубазног међусобног односа међу ученицима схватају да их Бог воли. („[...] да зна свет да [...] си их [свет] љубио као што си љубио мене.” Јован 17,23б; Чарнић)

Дакле, људи могу на јединству ученика:

1. Препознати њихов однос према Исусу.
2. Препознати да је Исус послат од Бога.
3. Препознати да их Бог воли.

То значи да кроз међусобни однос Духом испуњених ученика Исус постаје препознатљив свету. Кроз духовне хришћане Исус делује привлачно на свет. Пробуђење изазива мисионско деловање.

Зашто људи кроз љубазно понашање ученика нешто сазнају о Богу?

Ми људи смо различити. Имамо различите дарове и способности, постоје мушкарци, жене, млади, стари. Често долазимо из различитих култура и различитог васпитања. Имамо различите темпераменте, схватања, искуства. То доводи до честих напетости у свету, а може да доведе и до свађа и сукоба конкурената. Због тога су људи задивљени и привлачи

их када нађу групу људи који се међусобно сусрећу у слози у љубави и спремности да помогну једни другима.

Сећам се, док сам био пастор у Минхену, када сам посетио једног свог пословног пријатеља из ранијих времена, док сам радио као комерцијалиста. Тај пријатељ је живео у малом градићу Нојкеферлоху (Neukeferloch) код Минхена. А становао је у истој улици у којој је у једној згради живела једна велика адвентистичка родбинска заједница. Он је знао да сам ја адвентиста и зато ми је рекао: „Цела улица се диви што ових 15-20 људи може да живи у слози у истој згради, без свађе.“ Суседи су нешто приметили – а то је атрактивна вера.

Валтер Шлунд (Walter Schlund), из цркве у Бакнангу (Bachnang) извештава о свом доживљају из Румуније: „Путовали смо у Румунију у једну посету, али смо случајно упали на поплављено подручје и на удаљености од око 120 километара од нашег циља уопште се више није могло даље. Тада смо морали да питамо људе шта и како даље, случајно смо се обратили једном адвентисти. Он нас је одвео до пасторске породице Биро, а они су нам понудили да преноћимо код њих, што смо ми са захвалношћу прихватили. У тој породици сам донео одлуку да свој живот предам Христу и постанем адвентиста. Покренуло ме је то што сам видео на који се начин они односе једни према другима: складан породични живот, мир који је ту владао, љубазан тон којим су се међусобно опходили, породична богослужења. Ту сам доживео такав квалитет живота који је оставио дубок утисак на мене. Тако нешто сам пожеleo да имам и ја.“¹¹² То је била атрактивна вера.

Добро се сећам да сам у Регенсбургу, дуже време сваке седмице у једном одређеном делу града, посећивао људе и при том сам увек примећивао да у свакој згради влада напетост и свађа. Сигурно је да људима западне за око ако је негде другачије.

---

112 BWGung, Mitteilungsblatt der Siebenten _Tags Adventisten in Baden-Württemberg Nr. 6/2012, 24.

Зашто атрактивна вера може доћи само из речи Божје?

То је вера која се темељи искључиво на Божјој речи и то на Старом и Новом Завету. Исус је рекао: „Који ме верује, као што писмо рече.“ (Јован 7,38) У овом тренутку Исус је говорио о Старом завету, што сасвим јасно показује у Јовану 17,14: „Ја им дадох реч твоју“; као и у 17. стиху: „Посвети их истином. Твоја реч је истина.“ (НСП – Метафизика, 2010)

Све религије су уствари путеви ка Богу, које су измислили људи. Једина вера која није измишљена од људи, него настала Божјим откривењем јесте библијска вера. Пошто је Бог љубав а поседује и неограничену мудрост и моћ, Он је све одредио за наше добро. Због тога је Библијска вера упоређена са осталим верама, људски гледано, најатрактивнија вера која уопште постоји. Она је у стварности и једина атрактивна вера која постоји, под условом да смо библијска учења исправно схватили и да по њима живимо. Према Исусовој параболи о десет девојака, око половине чланова цркве нема такву веру.

Чиме ученици могу постати јединствени?

Потребно је јединство у браку и породици, у цркви и у мисионерском делу.

У Јовану 17,22 (Чарнић), Исус је рекао следеће: „Дао сам им славу коју си ти дао мени да буду једно као што смо ми једно.“

Шта нам је Исус то дао? Славу! Шта се под тим подразумева? Овај појам је у Библији употребљен на различите начине. Једном да нам прикаже величанство и величину Божју, затим за лепоту свега створеног, али такође и за величанствено божанско биће пуно љубави. Мислим да нам на овом месту за боље разумевање може бити од помоћи да погледамо у 2. Мојсијеу 33,18-19. Тамо Мојсије каже Богу: „Молим те дај ми да видим твоју славу.“ И Бог му одговара: „Учинићу да сва моја доброта прође испред твог лица.“ Доброта је љубав која помаже, љубав у акцији. Слава Божја је његов карактер, а особине тог карактера су љубав и доброта. Разумевање овога нам помаже да исправно схватимо шта је Исус желео тиме да нам каже када је рекао да нам је дао славу Божју да бисмо могли бити

јединствени. Најважнији предуслов за постојање јединства је међусобна љубав удружена са поштовањем и поверењем. Божанска метода мисионирања је да воли људе кроз нас и то *агапе* љубављу, која је божанска љубав, а коју Бог жели преко нас да прошири даље.

О раној цркви након изливања Светог Духа речене су нам значајне ствари: „И пошто се они помолише Богу [...] напунише се сви Духа Светога и говораху реч Божју са слободом. А у народа који верова беше једно срце и једна душа [...] И апостоли с великом силом сведочаху [...] и благодат велика беше на свима њима.“ (Дела 4,31-33)

Да ли је јединство нека врста униформисаности?

То јединство је јединство у убеђењу, у намери и у суштини, а притом је личност сваког појединца поштована јер се не ради о укидању наше личности. То је јединство различитих људи и различитих карактера. И управо то је она посебност која изазива дивљење: јединство различитих особа. Е. Г. Вајт пише:

„С друге стране, најснажнији доказ да је Бог послао свога сина на свет је постојање склада и јединства међу људима различитих схватања који сачињавају цркву.

Неверници очекују да виде да ли вера такозваних хришћана има посвећујући утицај на њихов живот.“¹¹³

„Преображавање карактера [код ученика] сведочи свима да се у њему настанио Христос.“¹¹⁴

---

113 Е. Г. В., *Апостолска црква – Христовим трагом*, Препород, Београд, 2004, стр. 383 (548/549).

114 Е. Г. В., *Историја пророка и царева*, Препород, Београд, 2000, стр. 151. (Transformation of character is the testimony to the world of an indwelling Christ. PK.233.2)

Шта изазива ово јединство?

Јединство ученика настаје када Христос кроз Светог Духа живи у њима. Исус је рекао:

Јован 17,21: „[...] да и они у нама једно буду.”

Јован 17,23: „Ја у њима и ти у мени [...]”

Јован 15,4: „Будите у мени и ја ћу у вама.”

Апостол Павле то на овај начин изражава:

Колошанима 1,27: „[...] Христос у вама, над славе.”

Галатима 2,20 (Чарнић): „Тако не живим више ја, него Христос живи у мени.”

Дакле, јединство је могуће само ако Христос живи у теби и у мени. Без испуњења Светим Духом то није могуће јер бисмо у том случају ми могли да будемо само „љубазни” једни према другима.

Е. Г. Вајт пише: „Ми се морамо интензивно трудити, (као црква) да будемо једне мисли (в. Филиплјанима 2,2; *да једно мислите*) и имамо исте намере. Само испуњење Светим Духом нас може довести до тога и ништа друго.

Испуни моје срце својим Духом, да могу да волим своју браћу и сестре, као што Христос воли мене.”¹¹⁵

На једном другом месту она пише следеће: „Када су Божја деца једно у Духу, онда ће свако фарисејство и свака самоправедност (највећи греси јеврејске нације) нестати из њихових срца. Сваки појединачни уд на Исусовом телу носиће Христову слику, а из Његовог народа ће настати нови судови у које ће Он моћи да сипа ново вино, без опасности да се они разбију. Бог ће објавити своју тајну, која је била сакривена од постања света. Он ће показати „како је богата тајна славе ове међу незнабошцима, које је Христос у вама, нада славе” (Колошанима 1,27).¹¹⁶

---

115 E. G. W., *Das Wirken des Heiligen Geistes* (Lüneburg, 2006), 255.

116 E. G. W., *Für die Gemeinde geschrieben*, Band 1, (egwwritings.org FG1 406.2).

Како се то догађа да Христос живи у мени?

То нам је јако добро објашњено у Ефесцима 3,16-17: „Да вам да силу по богатству славе своје, да се утврдите Духом његовим за унутрашњег човека, да се Христос усели вером у срца ваша, да будете у љубави укоренењени и утемељени.”

Христос живи у мени кроз Светог Духа. Тада се наш унутрашњи човек „обнавља из дана у дан” (2. Коринћанима 4,16; Чарнић). Важно је да своје предање Исусу Христу обновимо сваког јутра и да га у вери молимо, по могућности уз позивање на неко обећање, као, нпр., оно из Луке 11,13¹¹⁷ за испуњење Светим Духом. Једно са Христом сваког појединца, води ученике ближе и једне к другима. Ти и ја у Христу је, дакле, база јединства.

То јединство је дар, који се даје верницима преко Христа који у њима станује (Јован 17,22-23) „Укратко, јединство почиње са сваким од нас појединачно.”¹¹⁸

Какав утицај то има на мене самога, када Исус живи у мени?

Могу се навести три суштинска утицаја: родови Духа, дарови Духа и оспособљеност за сведочење.

Родови и дарови Духа су битни за успешно заједништво. Оба подручја имају значајан утицај на треће подручје: наше сведочанство за Исуса. Наша лична промена је услов за наше сведочење и наше јединство као ученика. И то понашање наш Господ користи као привлачну силу за оне који нису спасени и за наше оспособљавање за сведочење. Сведочењем постајемо Исусови сарадници јер је он дошао „да нађе и спасе што је изгубљено”. (Лука 19,10)

Да размотримо та три подручја сада мало поближе:

1. Дарови Духа – „А род је духовни љубав, радост, мир, трпљење, доброта, милост, вера, кротост, уздржање.”

---

117 Лука 11,13: „Кад дакле ви, зли будући, умете добре дарове давати деци својој, колико ће више отац небески дати Духа Светога онима који ишту од њега?”

118 Библијска поука од 21.11.2012.

(Галатима 5,22) Све ове особине играју важну улогу. Оне су важан услов за јединство у браку и породици, међу ученицима и у цркви. Павле говори о плоду. Ту се ради о једном плоду, тај род је развијање Божјег карактера у нама. У Ефесцима 3,17 пише: „Да се Христос усели вером у срца ваша, да будете у љубави укорењени и утемељени.“ Тај плод је, у ствари, љубав – и то љубав Божја. На основу грчког језика називамо је агапе. Љубав је Божји карактер, суштина Његовог бића. То је несебична љубав, која тражи само оно што је најбоље и за Бога и за човека.

Ева фон Тиле-Винклер (von Tiele-Winckler) то објашњава на следећи начин:

- ▶ Радост је кличућа љубав.
- ▶ Мир је почивајућа љубав.
- ▶ Стрпљење је љубав која подноси.
- ▶ Љубазност је блистава љубав.
- ▶ Доброта је љубав која помаже.
- ▶ Вера је љубав која гаји поверење.
- ▶ Нежност је љубав која се не брани.
- ▶ Моралност је чиста љубав.

Мислим да можемо добро препознати да је љубав, у ствари, прави род. Због тога се и говори о роду, а не о родовима у множини.

Е. Г. Вајт пише: „Преображавање карактера (код ученика) сведочи свима да се у њему настанио Христос.“¹¹⁹

2. Дарови Духа – Друго важно деловање Исусовог живота у мени је примање дарова Духа, а Бог нам је дао различите дарове. У 1. Коринћанима, 12. глави, Библија упоређује цркву, дакле, заједницу одређеног броја људи, са нашим телом. Свако тело се састоји од многих

---

119 Е. Г. В., *Историја пророка и царева*, Препород, Београд, 2000, стр. 151.
(Transformation of character is the testimony to the world of an indwelling Christ. PK. 233.2)

органа који су ако добро обављају своје функције, веома важни за живот и здравље тела. То нам показује да је наш задатак да једни другима служимо својим различитим даровима и тиме доприносимо укупном напретку породице, групе и цркве. Ми нисмо сви добили да обављамо исти посао јер нам је Бог дао различите способности.

Одлучујуће је да се ова два елемента – род и дар Духа – показују у карактеру, што значи у мишљењима и осећањима, у разговору и деловању. Да би се то остварило, постоји само један начин – да будемо испуњени Светим Духом.

Искуства из покрајине Рајна-Палатинат (Rheinland)

„Са брошуром Кораци ка личном пробуђењу имали смо задивљујућа искуства. Многа браћа и сестре се свакодневно моле удвоје, како је то предложено (стр. 65). И ја се тако молим са једном својом пријатељицом већ пет месеци. Напредак се осећа свуда, не само у приватном животу. Многе ствари су се разјасниле и у домовима, у међусобним односима у браковима, на духовном подручју у цркви, али не кроз велике сукобе, него тихо на сасвим природан начин. Ми смо веома задивљене и у томе свему видимо божанске оплемењујуће процесе, који на неки начин олакшавају живот јер у свему томе ми све више и више осећамо присуство Божје.”

Да ли осећамо у овом сведочанству како је „Христос у нама” кроз Светог Духа позитивно деловао на међусобне одnose? Извештај се наставља даље:

„Пре кратког времена једна сестра ми је рекла: ‘Тако сам увек и замишљала да водим један добар и богоугодан живот, али су ме увек у томе спречавали многи проблеми. Коначно се мој сан остварио, а то је тек почетак.’”¹²⁰

Ова сестра је пронашла привлачну веру.

---

120 Е. С. и-мејл, послат Х. Хаубајлу, 18.12.2012.

3. Исусови сведоци – „Него ћете примити силу кад сиђе Дух Свети на вас; и бићете ми сведоци и у Јерусалиму и по свој Јудеји и Самарији и тја до краја земље.“ (Дела 1,8) Исус је рекао својим ученицима да ће их сила Светог Духа оспособити да буду Његови сведоци. Испуњењем Светим Духом доживљавамо духовно обновљење, то јест пробуђење. Шта је то пробуђење? Денис Смит објашњава: „То је време у коме се живот хришћанина обнавља у Христу. Радост спасења испуњава његово срце, а чежња за спасавањем људи почиње да пламти у њему. То значи да ми као духовно пробуђени хришћани, чезнемо за спасавањем других људи.“¹²¹

Е. Г. В. пише: „Без присуства Светог Духа неће бити дирнуто ниједно срце и ниједан грешник неће бити придобијен за Христа. Ако су Христови следбеници повезани са Њим, ако поседују дарове Духа, тада ће чак и најсиромашнији и најнеупућенији међу њима поседовати моћ, која осваја срца. Бог чини од њих канал за деловање најмоћнијег утицаја у целом универзуму.“¹²²

Најпознатији јеванђелиста и проповедник пробуђења Р. А. Тореј (R. A. Torrey) извештава о једном значајном искуству. Једна јако добра пасторална асистенткиња је два сата разговарала са једним човеком о његовом спасењу и није ништа постигла. Тада је замолила Тореја, да он поразговара са њим. Након само 10 минута човек је донео позитивну одлуку. То је ову сарадницу јако изненадило јер је Тореј користио исте библијске стихове које је користила и она. На то је он рекао: „Пошто она није ништа постигла и он се бојао да неће ништа постићи. Због тога је молио Бога у својој беспомоћности, да Свети Дух учини то дело и он је то учинио.“¹²³

---

121 Dennis Smith, *40-Tage-Vertiefung deiner Gottes Beziehung*, Bd.2 (Wien 2013), 38.

122 E. G. W., *Das Wirken des Heiligen Geistes* (Lüneburg, 2006), 244.

123 R. A. Torrey, *Der Heilige Geist* (Frankfurt, 1966), 37/38, сажето.

Пробуђење покреће мисионство

Е. Г. Вајт : „Тек када прихватите Светог Духа, онда можете да проповедате његову вест у сили. Тек тада ћете схватити шта све Бог може да учини кроз вас.“¹²⁴

Бог је тако предвидео да гледајући наше лично понашање и наше заједништво пуно љубави, други људи бивају привучени истини. То нарочито важи за нашу децу и младе, наше чланове породице, али такође и за наше рођаке, познанике, суседе, колеге, пријатеље, али такође и за сасвим непознате људе. То значи да ће људи бити спремнији да разговарају о вери, а Бог ће моћи да нам доводи људе. Следеће речи нам показују колико јак утицај има наше понашање: „Када бисмо били пријазни, љубазни, тактични и саосећајни, тада би се данас стотину обратило истини, где је сада само један.“¹²⁵

Али зато је неопходан Свети Дух. Е. Г. Вајт упозорава нас проповеднике: „Оне (цркве) су неспособне да објасне велике и величанствене истине из свете речи, које кроз посредничко деловање Светог Духа могу да осведоче и промене друге људе. Божанска сила чека да буде затражена и примљена.“

Постоји, такође, и још једно гледиште.

Како се може очувати један духовни покрет?

Године 1893. дошло је до једног пробуђења у адвентистичким институцијама у Бетл Крику (Battle Creek, USA), које је убрзо пропало. Бог је сестри Вајт дао објашњење узрока том неуспеху. Она је написала: „Да су многи тада просветљени верни одмах кренули да другима предају оно што је Бог њима дао за ту сврху, они сами би добили више светлости и већу силу.“¹²⁶

---

124 E. G. W., *Das Wirken des Heiligen Geistes*, 223.

125 David Wolkwitz, *Der Weg zu einer kraftvollen Erweckung*, Hrsg. Nordrein-Westf. Vereinigung, der STA, Abt. Heimatmission, 41.

126 E. G. W., *Wie man die neue Erfahrungen sichert*, in Unser Größtes Bedürfnis, Hrsg. Werner E. Lange, (Lüneburg, 2011), 165.

Ми добијамо више светлости и већу силу ако јеванђеље носимо људима. Ако се ми бринемо за друге људе, онда настаје једно драгоцено повратно деловање на наш сопствени живот.

Због тога је посебно драгоцено да такође у оквиру четрдесетодневних молитвених богослужења људи буду покренути да се посебно моле за оне људе који још нису досегнути јеванђељем. Има јако добрих предлога о томе како то чинити. (в. *40-Tage-Buch Nr.1 und Nr. 2: Einführung und Überblick. Oder www.missinsbrief.de – 40-Tage-Anleitung / Konzept für eine 40-TageGebetszeit mit anschließenden evangelistischen Treffen.*)

Где треба започети са мисионским радом?

Исус је рекао својим ученицима где треба започети са мисионским радом. Требало је да започну са радом тамо где су се налазили. То за нас данас значи: започни код своје куће. Започни тамо где си познат. Зашто је Исус предвидео баш овај редослед? Тамо где нас људи познају, тамо ће и прихватити наше сведочанство, наравно ако постоји одговарајуће понашање са наше стране. Сведочанство нашим животом мора да се подудара са нашим усменим сведочанством. Да ли смо ми заиста испуњени Светим Духом показује се код куће.

Који значај има Исусова нова заповест?

Овде желим укратко да се вратим значењу Исусове нове заповести. Исус је рекао у Јовану 13,34-35 (Чарнић): „Дајем вам нову заповест, да љубите један другога, као што сам ја вас љубио, да и ви љубите један другога.

По том ће сви познати да сте моји ученици – ако будете имали љубави међу собом.“ Живот испуњен Светим Духом води ка још једном важном роду духа: ка понизности. Понизност је Исусов начин мишљења. Понизност је суштински важна за добро заједништво. Сигурно је то био разлог из ког је Исус дао нову заповест, управо након обављеног прања ногу. Прање ногу је симбол и служба понизности. Понизност није природна особина људи, али, наравно, постоји могућност да свакодневно молимо Бога, на основу његових обећања (нпр.,

Михеј 6,8) да нас учини понизнима. Понизност је веома важна, али по правилу потпуно погрешно цењена особина.

У новој заповести Исус говори о томе да се волимо међусобно „као што сам ја волео вас [...]“ (НСП – Метафизика, 2010). Исус нас је волео божанском љубављу, коју ми на основу грчког језика називамо агапе. Ту љубав можемо имати само ако смо испуњени Светим Духом. У Римљанима 5,5 пише: „[...] јер се љубав Божја изли у срца наша Духом Светим.“

Уз то, Е. Г. Вајт пише: „Највиша љубав према Богу и несебична љубав према ближњима – најбољи је дар који нам може дати наш небески отац. Та љубав није само тежња, већ божанско начело, трајна сила. Непосвећено срце (а то је свако ко није испуњен Светим Духом) не може бити њен извор, она не може настати у њему. Она може постојати једино у срцу у коме Исус влада.“¹²⁷

Овде је питање да ли је Исус на „престолу“ мога срца и да ли Он може у њему да одлучује о свему? Да ли сам Му ја свој живот потпуно предао? И да ли то потврђујем свакодневно?

Какво је стање са мном?

Имам ли ја ову атрактивну веру? Станује ли Исус кроз Светог Духа у мом срцу? Ако је мој одговор да, онда ми једино преостаје да ту атрактивну веру негујем и растем у њој.

А ако установим да ту атрактивну веру још увек немам, онда морам обавезно да се прилагодим овим важним питањима.

Ми имамо сигурну помоћ како да пронађемо ову атрактивну веру (за оне који је још немају) и за негу те вере (за све који је имају) у брошури *Кораца ка личном пробуђењу* (Хелмут Хаубајл) и у књизи *40 дана [...]* („40-Tage-Andachten und Gebete zur Vorbereitung auf die Wiederkunft Jesu“, Dennis Smith). Брошура и књига се веома драгоцено допуњавају.

---

127 Е. Г. В., *Апостолска црква – Христовим трагом*, Препород, Београд, 2004, стр. 384 (550).

Могу свакоме да препоручим од срца да их прочита и то не само једном него чак и више пута.

Како наш недостатак Светог Духа утиче на друге?

Ако немамо у себи Исуса кроз Светог Духа, онда смо ми телесни хришћани (в. 1. Коринћанима 3,1-3; Римљанима 8,1-17; Галатима 5,16ф) и нисмо спасени (в. Римљанима 8,9). У том случају, ми живимо само на основу наших људских способности и снага. А такво деловање се јасно показује у томе што ће и наши рођаци и деца вероватно бити телесни хришћани, са свим жалосним последицама које такав живот доноси.¹²⁸ Имајмо на уму да љубав Божја у нашем срцу постоји само кроз Светог Духа.

Е. Г. Вајт пише: „Они који никада нису доживели нежну, привлачну Христову љубав, неће бити устању да своје ближње поведу извору живота. Његова љубав у срцу представља ону моћну покретачку силу која покреће људе да Га објављују својим разговорима, својим нежним саосећајним духом, својим настојањем да оплемене живот оних са којима се друже.”¹²⁹

Ако је Исус у нама кроз Светог Духа, он ће нас довести до тле да наше сведочанство за Бога буде на сасвим природан начин. „Јер уста говоре од сувишка срца.”

Колико је драгоцен атрактивна вера?

Колико је ова атрактивна вера драгоцен, можемо видети код Хришћана, који су радије прихватили штету, прогонство, губитак имовине, или претрпели мученичку смрт, уместо да се одрекну своје вере.

Шта их је учинило тако отпорнима у њиховим великим невољама? То је доказ да су били испуњени Светим Духом.

---

128 H Haubeil, Schritte zur persönlichen Erweckung, 2012, 38ff. „Auswirkungen des fleischlichen Christseins“.

129 Е. Г. В., *Апостолска црква – Исусовим трагом*, Препород, Београд, 2004. стр. 384 (549/550).

Мученици нам не могу сами рећи, како су се осећали у самртним мукама. Али зато постоји извештај папског извештача о смрти Јана Хуса и Јеронима, који су спаљени на ломачи у Констанци, и он је за мене важан. Кад неко гори, може само да виче од бола, а они су певали песме на хвалу и славу Богу. Само уз Божју помоћ је могуће радовати се чак и у тако великој невољи. „Где год влада Његов Дух, ту настава мир. Ту ће бити и радост.“¹³⁰

Импресиван пример из 18. века је пример хугенотске породице Диран (Durant) из Француске. Та породица је прогоњена од стране цркве због своје библијске вере. Отац породице је након 14 година затвора помилован а мајка је умрла у затвору. Син Пјер (Pierre), иначе реван проповедник јеванђеља, погубљен је. Кћер Мари (Marie) је са осталим женама била затворена у једном торњу. Услов за њено ослобођење је био, одрицање од вере, али она то није хтела. Зато је ослобођена тек 1768. год. након 38 година проведених у затвору. За Мари Диран је библијска вера била атрактивна вера, које се она није хтела одрећи.¹³¹

Примери великог мисионарског деловања

Данило и његови пријатељи су били спремни да прихвате губитке када су замолили за другу храну. И шта је Бог учинио? Он је благословио ту њихову послушност. И они су били лепши, здравији и интелигентнији од осталих младића и добили су високе државне положаје. Имамо извештаје о Даниловим пријатељима у огњеној пећи, о Даниловој ноћи у лавовској јами. Њихова вера им је била драгоценција и од живота. И какав је био резултат? Два светска царства су захваљујући њиховом сведочанству, речју и делом, добила сведочанство о правом Богу. Њихов пример је имао велики утицај на мисионство.

Исто важи и за Јосифа у Египту, који је одбио да буде умешан у браколомство. Зато је био оклеветан од Петефријеве

---

130 Е. Г. В., *Чезња векова*, Препород, Београд, 2011, стр. 118.

131 Aus Wikipedia: Marie Durant.

супруге и стигао у затвор, али је Бог користио ту његову верност, да би једно светско царство сазнало за правог Бога.

Да се присетимо и девојчице која је као заробљеница радила у Немановом дому. Захваљујући њеном сведочанству, речју и делом, дошло је до обраћења овог војсковође. Ја сам убеђен да он није само радосно служио правом Богу, него је овој девојчици одмах дао слободу и да ју је са великим поклонима лично одвео кући.

Исус је у Матеју 13,44-46 испричао о човеку који је нашао благо. Оно му је било толико драгоцено да је продао све што је имао и купио њиву на којој се то благо налазило. Он је дао све за небеско царство, или, како сам то овде назвао, за атрактивну веру. Да видимо колико је таква вера драгоцена?

Завршне мисли

Е. Г. Вајт пише: „Они који остану у Христу, биће срећни, весели и радосни у Богу.”¹³²

Атрактивна вера нам дарује већ сада радостан, снажан победнички живот, као и основану наду за улазак у Божје царство. Чак и у тешким тренуцима, када идемо долином смрти, захваљујући присуству Божјем у нашој невољи, ова вера је још увек атрактивна.

Атрактивном вером можемо допринети добром заједништву, тако да други људи добију интерес за веру.

Нека нас Бог дарује добрим разумевањем великог значаја јединства. Нека нам помогне силом Светог Духа „Христос у нама” да постанемо слични Христу, за нашу радост и благослов, али и за силу која ће привући истини наше рођаке, али и остале људе.

„[...] јер је радост Господња ваша сила.” (Немија 8,10)

„Ако заиста представљамо Христа, ми ћемо постићи да служба Њему изгледа онако.” привлачна (атрактивна) као што стварно и јесте.¹³³

---

132 E.G.W., *Testimonies for the Church*, Vol4, 626 - zitiert in Roger Morneau, Nicht zu fassen, Bd.1, (Hamburg, 1977), 63.

133 E. G. В., *Пут Христусу*, Препород, Београд, 1997, стр. 93.

КОРАЦИ КА ЛИЧНОМ ПРОБУЂЕЊУ

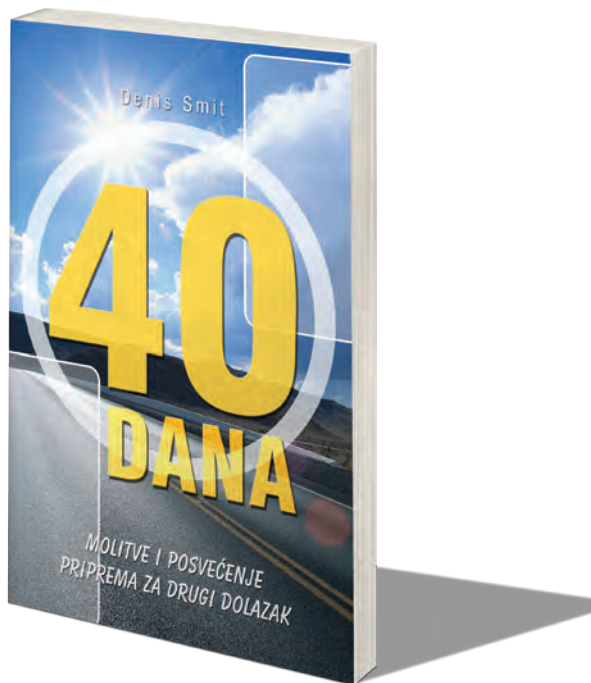
Хелмут Хаубајл

Ову брошуру написао је брат Хелмут Хаубајл, проповедник у пензији. Он је аутор више књига, брошура и библијских тема које на пријемчив и разумљив начин одговарају на важна библијска питања. Он детаљно обрађује тему о значају Светог Духа и Његовој улози у припреми за други Христов долазак за цркву последњег времена.

40 ДАНА МОЛИТВЕ

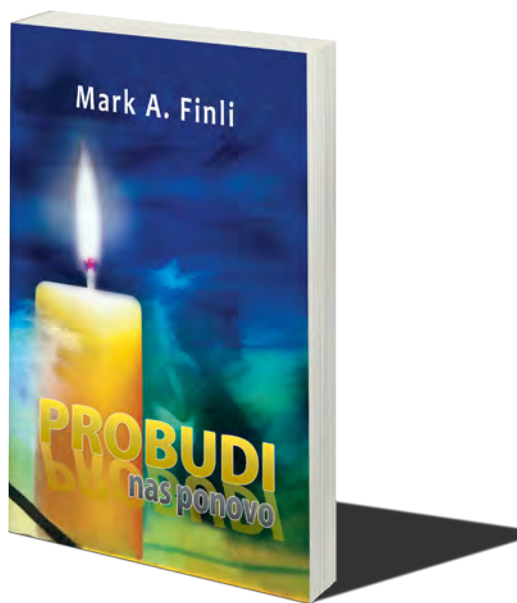
Денис Смит

Сврха овог материјала за четрдесетодневно проучавање и молитву јесте припрема Божје цркве за Христов други долазак, као и тежња да се приступи другим људима да би се и они приправили за тај славни догађај. Ову припрему отпочињу верници цркве, који су спремни да се у раздобљу од 40 дана посвете молитви и проучавању са жељом да развију блискији лични однос са Исусом.

ПРОБУДИ НАС ПОНОВО

Марк А. Финли

Док започињете своје лично путовање по страницама књиге *Пробуди нас поново*, желим да вас уверим на сте на почетку једног од најзбудљивијих духовних подухвата у свом животу. Уверен сам да ће вас Свети Дух увести у приснију заједницу са Исусом док размишљате о овим поглављима.

Остати у Исусу

Хелмут Хаубајл је бизнисмен и проповедник. Након успешног периода где је радио као овлашћени службеник једне шпедиције, прихватио је у старосној доби од 37 година Божји позив да буде проповедник и радио је 16 година за цркву. Након тога је водио адвентистички старачки дом у Бад Аиблингу. Он је оснивач и издавач малог мисионског часописа и од када се пензионисао је значајно укључен у изградњу мисионског деловања у Централној Азији и Индији.

*И који буде у Мени и Ја у њему
он ће родити многи род:
јер без Мене не можете родити ништа.*

Preporod

